

ŠIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJAL

BIBLIOTEKA "JURAJ DŽEGOV"
59000 ŠIBENIK

GINE ŠIBENIK

GOD. XXVI.
BROJ 1247IZDAVAC: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 25. srpnja 1987.CJENA
120 DIN

Šibenik domaćin trojnih susreća gradova

Da se učini još jedan korak naprijed

Od ponedjeljka 20. srpnja do danas Šibenik je bio domaćin tradicionalnog trojnog susreta gradova Herford-Voiron-Sibenik koji je oku pio oko stotinjak sudionika iz tri bratimljena grada. Gosti iz Njemačke i francuske bili su smješteni u turističkom naselju »Solaris« odnosno u Centru za odgoj i obrazovanje djece i omladine a bogat program koji su im pružili domaćini počeo je primanjem u Gradskoj vijećnici (na slici) u utorku u 9 sati. U kratkom govoru koji je gostima održao potpredsjednik Skupštine općine Šibenik Vlatko Mrša istaknuo je plodna 22 godišnja suradnja s Voironom, odnosno 17 godišnja sa Herforandom. Ovogodišnji susret, istakao je Vlatko Mrša novi je prilika da se u toj suradnji učini još jedan korak naprijed. Upravo s tim ciljem gosti od kojih su neki i po prvi put u Šibensku upoznati su ukratko s njegovom povijesu i onim što su danas predstavljaju u regiji i zemlji. Naročito je istaknuta kulturna i druga orientiranost ovog starog grada ka mladostima — a to su u svijetu poznati Jugoslavenski festival djeteta i izgradnja Sedmog kontinenta na otoku Kaknu.

— Osjećajte se zaista kao kod svoje kuće i kao u svome gradu — završio je svoj kratki ekspozitivni predsjednik SO Vlatko Mrša. Nakon toga uslijedila je plenarna sjednica u Domu boraca i omladine na kojoj je dogovoren radni dio programa i izabrana delegacija polozila je vrijence u Parku strijeljanih na Šubićevcu. U srijedu gosti su posjetili SOUR industrije aluminijske »Boris Kidrić« i u večernjim satima u Muzeju grada otvorena je izložba »Herford i Voiron u fotografijama«. U četvrtak su gosti posjetili Kornate a za jučer je bila sa zvana još jedna plenarna sjednica u Domu boraca i omladine.

Susret je završio kao i obično zajedničkom oproštajnom večerom na terasi hotela Krka gdje su razmjjenjeni pokloni i završne riječi predsjednika delegacija, na čelu kojih su se našli gradonačelnik Voirona gospodin Phillip Vial i predsjednik okruga Herford Siegfried Moning. Jutros su gosti poslije doručka otputovali svojim kućama.

*svojim
borcima
i radnim ljudima*

**DAN
USTANKA
čestitamo NARODA
i
NARODNOSTI
SR HRVATSKE**

Posljednje ovoljetno zasjedanje Općinske skupštine

ZAŠTO SE KASNISI ODGOVORIMA

Po broju delegatskih pitanja, ovo zasjedanje Općinske skupštine moglo bi se podvesti pod rekordno, baš kao i dnevni red sročen u četrdeset i šest točaka

(Stranica 2.)

Uz 27. srpnja — Dan ustanka u SR Hrvatskoj

SRPANSKE VATRE USTANKA

Šibenik i šibenski kraj bez kolebanja je ustao protiv okupatora i stupio na put borbe za socijalno i nacionalno oslobodenje hrvatskog naroda i ostalih jugoslavenskih naroda. Sjećanje boraca koji su se te ustanice 1941. obreli u prvim danima ustanka

(Stranica 3.)

Inspeksijske službe Skupštine općine Šibenik

NEDOSTAJE LJUDI, BRODOVA, AUTOMOBILA

Rad inspeksijskih službi znatno otežava kadrovska nepromjjenost i nedovoljan vozni park — istaknuto je u razmatranju izvještaja o radu Općinskog sekretarijata za inspeksijske poslove za drugo ovogodišnje tromjesečje, na sjednici Izvršnog vijeća Općinske skupštine. U tom izvještajnom razdoblju izvršeno je 455 inspeksijskih pregleda tržišne inspekcije, za 325 manje od plana. Razlog tome je u činjenici da nije primljeno predviđeni 15 pomoćnih tržišnih inspektora koji su trebali izvršiti oko 400 inspeksijskih nadzora nad domaćom radinosti. Inspektori (ukupno osam) najčešće su svraćali kod privatnih ugostitelja: obavljen je

138 kontrola poslovanja privatnih ugostiteljskih objekata. Na tržnicu je izvršeno 106, a u prodavaonicama 89 nadzora. Obujam akcija nedovoljan je posebice na tržnici gdje je unatoč oduzimanju robe u vrijednosti 2.837.000 dinara nastavljena intenzivna prodaja švercane robe.

Sanitarna inspekcija je obavila 43 pregleda u objektima društvenog sektora (hoteli i restorani) a 99 u privatnim. U provođenju nadzora nad osobama zapošlenim na radnim mjestima kojima se mogu ugroziti zdravlje drugih ljudi kontrolirano je 1500 osoba.

(Stranica 2.)

SJEDNICA SKUPŠTINE OPCINE

Zašto se kasni s odgovorima

Po već ustaljenom načinu, zajedničko zasjedanje delegata Općinske skupštine počelo je serijom delegatskih pitanja. Delegat Ante Čelar govorio je o samoj instituciji delegatskog pitanja, ističući da nadležni organi kasne s odgovorima na već postavljena pitanja, na poneka pitanja uopće ne stježe odgovor. Jedno od njih je i prije nekoliko mjeseci postavljeno kojim je zatraženo da delegati budu informirani o tome tko je među šibenskim funkcionarima bespravni graditelj. U dijalogu između delegata Čelara i tajnika Skupštine Kruna Sladoljeva Čelar je ponovio svoje pitanje, a Sladoljev informirao delegate da nadležni organ, inspekcije nisu mogle dati odgovor jer je pitanje bilo neprecizno, pa je zatraženo od odbornika da precizira svoje pitanje kako bi se točno znalo na koje funkcionare se misli.

Ivan Lambaša je u ime svoje delegacije lavno prozvao novinara Marijana Džambu zglob tekstova »Kad delegati izigravaju Englez« i »Delegatska zastranjuvanja« objavljene u »Nedjeljnoj Dalmaciji« i »Slobodnoj Dalmaciji« ocjenjujući da je to direk-

tan napad na Skupštinu kao najviše delegatsko tijelo u društveno-političkoj zajednici. Pri tome je zatražio da Predsjedništvo Skupštine razgovara sa predstvincima »Slobodne« i o tome informira delegate na nadređenoj skupštini. Uslijedila su, potom pitanja koja se tiču iseljenja agencije »Jadrantoursa« u srcu turističke sezone, zatim pitanje Stanka Čelara o dovođenju vode s Visovačkog jezera za potrebe više općina i eventualnim posljedicama po živu svijet u jezeru, kao i utjecaj na vodoopskrbu Šibenika. Podrobno je odgovorio Gojislav Krnić, predsjednik Općinskog komiteta za komunalne poslove ističući da još nije donešen konačan odgovor odakle će se vodom opskrbljivati Drniš, Trogir, Kaštel, Solin i Split.

Delegati na zajedničkoj sjednici priljivali su Prijedlog odluke o izmjennama i dopunama Poslovnika Skupštine. Njime se privremeno, do izmjena Ustava, reguliraju neka pitanja kao što je delegiranje posebnog delegata, djelokrug rada zajedničke sjednice i sjednica vijeća.

Društveno-političko vijeće

Ironična primjedba kao teza?!

Očekivalo se da će odbornici Društveno-političkog vijeća obratiti dužnu pažnju informaciji o kretanju krivičnih djela, utaje poreza i doprinosa. Međutim, osim poziva na raspravu i konstatiranja da primjedbi na podnesenu informaciju nema, kao ni želje da se raspravlja, treba izdvojiti jedino ironičnu primjedbu koju se moralo uo-

bličiti u tezu, za raspravu. Dok je podizao ruku jedan od odbornika podrugljivo je rekao da je, prema informaciji, stanje na tom području veoma dobro, dakle nitko nije, ili ih je veoma malo, utajilo porez i doprinos. No, trebalo je raspravljati a ne dobacivati. Inace, dnevni red činilo je 45 točaka, ali je raspravljeno o tek nekoliko njih.

ANTE BUJAS SEKRETAR OSUP-a

I u narednom mandatu funkciju sekretara Općinskog sekretarijata za unutrašnje poslove obavljat će Ante Bujas, dosadašnji sekretar. To je jednoglasna odluka svih triju vijeća Skupštine općine.

Vijeće udruženog rada

Od fuša do radnog vremena

Od 46 točaka dnevnog reda, na Vijeću udruženog rada značajno mjesto pripalo je jednom broju odluka koje se tiču osobnog rada i razvoja male privrede. Podržana je odluka o osobnom radu, čime je VUR »legalizirao« rad u popodnevnim satima, tzv. fuš. Marko Kovač, delegat samostalnih privrednika protivio se da se dopunska djelatnost odobri za desetak, po njegovim riječima, konjunkturih zanimanja, čijim su uslužama trenutno »pokrivene« potrebe građana. Unatoč tome, delegati su podržali prijedlog da se za 40 djelatnosti ubuduće dozvoli rad ljudima

koji su već zaposleni. Obrazloženje je da se time stavlja pod kontrolu takav rad.

»Iskrije je bilo oko zakupnina na poslovni prostor. Marko Kovač je tražio da se ugarska djelatnost prebaci iz visokoproduktivnih u uslužnih i slastičari iz ugostiteljske i zanatske. Na koncu, podržana je zakonska odrednica da je slastičarstvo zanatstvo, pa je utoliko nerazumljivo glasanje u što treba svrstati slastičare.«

Raspisavajući o skloništima, iznesen je podatak da su danas veći troškovi prikupljanja para za te namjene nego prikupljeni novac. Ivo

Rendić je upozorio na različit tretman vlasnika kuća i korisnika društvenih stanova. Poslije poduzeće rasprave VUR je podržao Odluku o skloništima i istodobno su zatražene izmjene propisa u ovom oblasti.

U toku zasjedanja nije nadeno ni rješenje o radnom vremenu ugostitelja koji su potpisali samoupravni sporazum o radnom vremenu, ali ga ne mogu primjenjivati jer je još na snazi posebna odluka o radnom vremenu, pa će se ta problematika riješiti u redovnoj, a ne izvanrednoj proceduri.

Vijeće mjesnih zajednica

IME JNA OBALI NA ŽIRJU

Najviše teškoča bilo je prilikom razmatranja odluke o izradi Provedbenog urbanističkog plana dijela centra Pirovca u kojem Poljoprivredna zadružna namjerava sagraditi novu samoposlugu. Izvršno vijeće predložilo je, naime, da se omoguće izuzetne rekonstrukcije do donošenja PUP-a. Mjesna zajednica bila je mišljenja da se izuzetna rekonstrukcija dozvoli isključivo investitoru samoposluge. No delegati Vijeća mjesnih zajednica ipak su podržali prijedlog Izvršnog vijeća.

Delegat Ante Čelar kada je bio riječi o finansijskom programu obnove graditeljskog

nastjeda zanimalo se za sudbinu crkve sv. Martina u kojoj se nalazi umjetnički atelier dubrovec Ante Belamarica, a koji se nalazi u veoma lošem stanju. Sanacija tog značajnog objekta u staroj gradskoj jezgri, prema obećanju koje je dao Joško Ćuša, direktor Zavoda za zaštitu spomenika kulture, bit će izvršena u najskorije vrijeme iz stavke za hitne intervjencije.

Vlatko Mrša je u ime delegacije Mjesne zajednice Baldekin II zatražio da se dojedinci delegatima podnesu na uvid informacija o broju izgrađenih skloništa, njihovoj

iskorištenosti, načinu na koji se održavaju i sredstvima koja se na njihovu gradnju izdaju.

Delegat Rajko Cuzela-Papata informirao je Vijeće o stanju u odmaralištu »Mladost-turist« u Tijesnu koje još od 1976. godine radi bez dozvole iako je sanitarna inspekcijska zgradba neodgovarajućih higijensko-tehničkih uvjeta zabranila njegov rad.

Vijeće mjesnih zajednica suglasilo se da se obali u uvali Muna na Žirju dade ime »Obala Jugoslavenske narodne armije«, te da se na Žirju raspolažanje broda Lučke kapatanci i time osjetno smjenja.

Sjednica Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik

Ostalo mnogo neupisane djece

Više od 100 milijuna dinara potrebno je za funkcioniranje jaslica »Pčelica« na Baldekinu i novog dječjeg vrtića na Vidicima. O pokušaju pronađenja tih sredstava raspravljali su članovi općinskih vlasti, ali za sada konkretno rješenja nema. Prema zakonu o ograničenom rastu sredstava SIZ predškolskog uzrasta morao je čak vratiti višak ostvarenih sredstava i smanjiti stopu izdvajanja, a novi objekti koji su izgrađeni sredstvima udruženog rada nemaju novaca za početak rada. Nakon upisa u jaslice i dječje vrtiće 334 djece je obnoveno, a za vrtić na Vidicima, koji bi mogao primiti više od 300 djece, zasad su samo obavljene predbilježbe. Cuo se podatak da 350 djece pohada vjerske ustanove za čuvanje djece.

Stoga se zaključak Izvršnog vijeća, prema kojem otvaranje novog vrtića na Vidicima ne smije doći u pitanju, mora realizirati kroz aktivnost nadležnih općinskih organa, pokušaj preraspodjelje unutar sredstava opće i zajedničke potrošnje te većoj participaciji u troškovima smještaja djece.

Prošlogodišnjih problema sa smještajem osnovaca neće biti iako je situacija samo gora. Broj odjeljenja u gradu se ponovno povećava a na selu opada. Četvrti odjeljenje OS »Simu Matavulju« smješteno je u školu »Mate Bujas«, a škola »Maršal Tito« dobila je također još jedno odjeljenje prvačića. Od 2500 učenika koji će ove godine prvi put u školu čak dvije tisuće raditi će u tri a 500 u dvije smjene. Odredba Zakona o osnovnom obrazovanju prema kojoj odjeljenje ne smije imati više od 30 učenika provedena je u šibenskoj općini zasad samo u prvim i drugim razredima.

Općinska vlast odlučila je, raspravljajući o izgradnji zagorskog vodovoda, da zajednički sa ostalim dalmatinskim općinama sudjeluje u financiranju izrade idejnog projekta tog vodovoda. Nakon toga će se konačno odlučiti koja je vařijanta, Visovac ili Miljacka najpovoljnija za šibensku općinu.

R.T.

Inspeksijske službe

NEDOSTAJE LJUDI,

BRODOVA, AUTOMOBILA

(Nastavak sa 1. stranice)

Poljoprivredna inspekcija se u minulom razdoblju najviše bavila vinom (izvrseno 40 pregleda) i uzela 5 uzorka za analizu (sjemenja, pesticida, stocene hrane, umjetnih gnojiva i vina i drugih).

Komunalna inspekcija je obavila 50 nadzora na održavanju čistoće na javnim površinama, odvoz i skupljanje smeća, 20 na odlaganju i odvozu otpadnog gradičinskog materijala. Zahtjevi Suci su na najčešći upravo po nadzoru na odlaganju i odvozu materijala (18), a 12 prijava je »palac« i uslijed nadzora u oblasti korištenja, održavanja i zaštite od oštećenja javnih površina.

Z.S.

Uz 27. srpnja - Dan ustanka u SR Hrvatskoj

SRPANSKE VATRE USTANKA

Travnja 1941. godine, u vrijeme fašističkog napada i sveopćeg rasula Kraljevine Jugoslavije, Šibenik je centar i sjedište Okružnog komiteta KPH, rukovodećeg partizanskog organa za sjevernu Dalmaciju. Osim Okružnog komiteta u gradu još djeluju Mjesni komitet i dva rajonska komiteta koji rukovode s oko 60 članova i 20 kandidata Partije.

Značajnu revolucionarnu snagu predstavljao je i SKOJ sa preko 100 članova na čelu s Mjesnim i Okružnim komitetom. Oslonac svima njima bio je i znatan broj nevidenitiranih simpatizera i pristalica komunističkog revolucionarnog radničkog pokreta.

Još i prije kapitulacije Kraljevine Jugoslavije, 15. travnja 1941. u Šibenik ulaze jedinice talijansko-fašističkih oružanih snaga, a »Rimskim ugovorima«, zaključenim 18. svibnja iste godine između tzv. NDH i Kraljevine Italije, ovaj grad i kraj pripojeni su Italiji.

Povjesna je činjenica da Šibenik u ustankičkoj 1941. godini nije iznevjerio svoju tradicionalnu slobodoljubivost i spremnost na pobunu protiv tlačenja i nepravde. Bez kolobanja ustao je protiv okupatora i stupio na put borbe za socijalno i nacionalno oslobođenje hrvatskoga i ostalih jugoslavenskih naroda. Pre sudnu ulogu u organizaciji i vođenju te borbe odigrali su Šibenski komunisti. Slomon Kraljevine Jugoslavije nestale su i sve organizacije građanskih političkih stranaka u Šibeniku. Jedina organizirana politička snaga u okupirnom gradu u njegovom području (u 9 mjeseca s oko 150 članova i nekoliko stotina skojevac) bila je Komunistička partija. U vremenu od travnja do kolovoza 1941. godine ona je s mnogo uspjeha izvršila pripreme za početak oružanog ustanka na koji je sve naše narode pozvala Komunistička partija Jugoslavije. Ubrzo nakon proglaša CK KPJ i CK KPH za oružanu borbu, Okružni komitet organizira 3 partizanska odreda i to 2 sa svog područja, a 1 iz samog grada.

Prvi od njih, Primoštensko-krapanski partizanski odred formiran je 4./5. kolovoza 1941., ali ubrzo je od okupatora razbijen, no već 12. kolovoza iz samog grada kreće odred nazvan Prvi Šibenski partizanski odred. Od 31. bora, njih 10 probilo se do ustaničkog Drvara. Treći partizanski odred, odred s vodičko-zatonskog terena, u nekoliko grupa (ukupno 120 boraca) preko Bukovice uspješno je stigao u Liku krajem 1941. godine.

D. BRUSIĆ

S Vjerom Trinajstić o proljeću i ljetu 1941., o njenom prvom hapšenju i trinaestodnevnom zatvoru, o prvom danu ustanka i onima koji su bili svjesno, bilo spontano stali na stranu revolucije i oslobodilačkog rata

UMJESTO MATURE - ZATVOR

— 1941. godine imala sam 18 godina i bila u 8. razredu gimnazije — počela je svoj razgovor s nama Vjera Trinajstić, naša sugovornica koju smo zamolili da u povodu 27. srpnja Dana ustanka ozivi svoja sjecanja na te dane za čitaocu »Šibenskog lista«. Izbor je bio slučajan, jer je drugariča Vjera jedna od rijetkih koje smo ovih dana pronašli u gradu, ali već nakon prvih recenica vidjeli smo da je izbor bio »prav«. Vjera Trinajstić jedan je od onakvih sugovornika ka kvog novinari samo mogu poželjeti. Iako je u ovaj razgovor, kako sama kaže, pristala više radi onih kojih više nema među živima, nego radi sebi i onih koji su dočekali mir i slobodu.

Bili smo jedna posebna generacija ne samo po tome što nas je zatekao rat. Mi smo djevojke, na primjer, na maturalni ples u siječnju 1941. godine stigle sve u školskim kutama iz solidarnosti prema siromašnjim djevojkama, iako je među nama bilo itekako imućnih. Tada na tom maturalnom plesu pa ni prije ni poslije njega nikad nismo mogli pomisliti da će se još prije kraja školske godine zbiti ono što se stvarno zbilo. U maju kad smo se spremali za kraj školske godine i veliku maturu sve se dogodilo — bombardiranje grada, bježanje ljudi iz njega, dolazak fašističkih uniformi... Samo koji dan prije tih događaja hodali smo ponosni Poljanom kao da je cijeli svijet naš, kao što valjda oduvijek njome hodaju sve generacije šibenskih maturanata. Od jednog nismo imali ni naše Poljance ni našeg kina ni naših filmova. Kao da se ne događa više život nego neki film. Čak su nam i Jadriju oduzeli — na njoj je postavljen talijanski štab sa njihovom zastavom i njihovim pješmama. Umjesto na Jadriju išli smo na Martinskiju pa su je čak prozvali »crvena Martinskac«, ali nismo tamo du go bili »slobodni«. Fašisti su se dosjetili pa su i tamo nastavljali svojim racijama.

— Jednog sparnog dana, točno se sjećam bio je 13. srpnja (da slučajno na Dan ustanka u Crnoj Gori?) zamjenjivala sam roditelju u trafici kad su došli da me uhapse. Sjećam se krupnog crnog karabinjera i njegovog prevođioca Cike, čistača cipela. Rekli su da podem s njima samo da im odgovorim na neka pitanja, a mom su roditeljima obećali da će se do večeri vratići. Kako su bila dva sata poslije podne nikog živog na ulici nije bilo. Odveli su me na policiju gdje sam već zatekla Tonku Bodul. Na kraju nas je bilo ukupno šest. Ispitivao nas je sam šef policije Terranova, naravno, jednu po jednu. Pitao me je za drugove uglavnom iz škole, gdje su, što rade. Odgovarala sam da ne znam, jer otako nam je škola prestala da se više ne vidamo i ne stajemo. Terranova je bio uglađen i pristojan no, jedan me je od doušnika udario i rekao »Ići ćeš ti na Lipare« (tada još nisam pojmila da je na Liparima logor). Pred večer su nas dvije po dvije priveli u gradski zatvor. Dakle o vraćanju kući nije bilo ni riječi. O zatvoru nisam ništa znala osim iz jednog francuskog filma koji je tada bio popularan a govorio je o nekom ženskom zatvoru. O njemu nam nisu čak niti u pokretu ništa govorili, valjda je sve to još bilo prerano.

● Prvi put spominjete pokret i pripadanje njemu. Otkad je to počelo?

— Kroz dvije posljedne godine škole u 7. i 8. razredu mi smo bili okupljeni u tzv. SMG grupe (Savez mlađe generacije) iza kojih je izravno stajao SKOJ. Dakle, bila sam u školskoj organizaciji čiji je rukovodilac bila Lovorka Juras. Kao osmašica i sama sam vodila jednu grupu iz šestog razreda, dok je Jelka Bučić imala peti razred, a Lovorka sedmi.

— No, da nastavim sa zatvorom. Bilo nas je dakle šest — Olga Žigic je bila najstarija među nama radila je i stanovala na Šipadu. Nikad je

a njegova žena Slavenka također bila znala štograd reći od novosti iz grada dok smo mi šefale dvorištem ili prolazile pokraj prozora njegog stana, koji je svakako bio u zatvorskom krugu. Kod njih se 1941. kako sam čula jedno vrijeme krio drug Bunko.

— Hranu smo dobivale svatko od svoje kuće u portaprancima, ali kako smo živjele u kolektivu sve smo to dijelile. Čak smo i čeliju očistile i uređile koliko se to dalo, jednom tijedno imale smo pravo na pranje robe. Razvesilo nas je kad smo otkrile da se u drvenoj ručici portapranca može primiti i poslati poruka čak i obitelji, jer se to onda na početku još nije pregledavalo. Zapravo, zatvor je tih prvih dana bio sasvim snošljiv i mi smo se polako uhoodavale u njegov život. Mogle smo čak i održavati svoju grupu jer smo pričale što smo pratile.

Tek što smo se uhoodale došlo je iznenadenje. Naši roditelji su svatko za sebe tražili veze kod talijanskih obitelji i uz vlastitu garantiju postigli da nas se pusti. Bili smo 13 dana u zatvoru. Ne znam točno je li bio 26. ili 27. srpnja, prije 26. kad su nas opet dvije po dvije, predvečer (učenici Dana ustanka) odveli u policiju i pred roditeljima nam održali predavanje da će svaki od naših roditelja odgovarati za bilo koji naš prestup. A što smo učinile i zašto smo uhapsene ni tada nam nije kazano. Te iste večeri pustili su i Vladu Peranu pod istim uvjetima. A to je: ne družiti se, ne razgovarati s najboljim drugovima. Zaista krasni uvjeti života za mlade ljude željne druženja i slobode! Naravno da smo se družili a ni vezu sa zatvorom nismo prekidali. Dobro se sjećam kako su Vlado i Miljenko znali po punu košaru voća odnijeti drugovima — znam to, jer su ujutku prošli ispred moje trafičke i kao usput uzelji još po koju cigaretu.

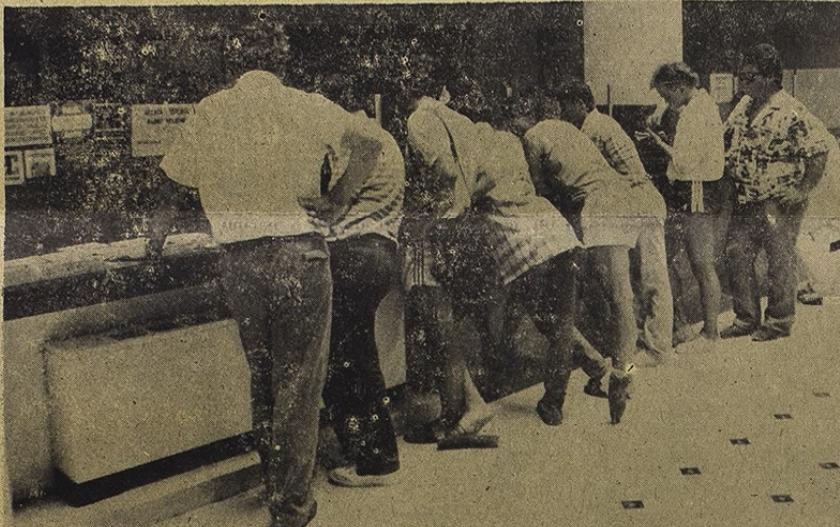
— Nije prošlo ni deset dana od našeg izlaska iz zatvora kad mi je Vlado na samoj Poljin saopćio — »Znaš po treći put se ne dam uhapsiti, ni u zatvor. Idem u partizane! Što su partizani sigurno ne znaš kao što nisam znao ni ja do sada. Pročitaj ovaj (Dao mi je časopis »30 dana« u kojem je bio članak o maršu kineske armije.) — Znaš — nastavio je dalje ovo te bih smio reći, jer to je najstroža konspiracija, ali ne mogu da ti ne kažem kad mi nije nitko bliži od tebe.« Članak sam naravno pročitala i shvatila svu težinu i ozbiljnost tog koraka, ali on, kao ni mi, drugog izbora nije imao. Iako, su nam taj drugi izbor zapravo nudili. Naime, ponudili su nam još kod izlaska iz zatvora da se upišemo u G.U.F. (Građevnu universitušku fakultetu — Univerzitetска fakultetska omladina) i izaberemo grad u kojem bismo mogli nastaviti naše školovanje, to jest studije. Bili su to Rim, Bologna ili Padova čak uz dobivanje stipendije. Vlado je već bio počeo studije medicine u Zagrebu i volio je taj poziv iznad svega i toliko je želio postati liječnikom. Imao je čak i talijanske rođake u Zadru pa i brat mu je bio fašistički orijentiran, ali odlazak na studije u Italiju za njega nije dolazio u obzir. Zaista je otisao sa prvom onom slavnom grupom Šibenskima koja je uspjela stići do Drvara i tamo se boriti poput pravih proletara.

V. Trinajstić

S Brankom Galićem, direktorom OOUR-a PTT prometa Šibenik

NOVOSTI NAS TEK OČEKUJU

Ovih vrelih dana koji su vjerojatno i u tropima prijatniji, jer su vlažniji, ni poštarnica nema predaha. Rade i oni ne samo »ubočiti« svoje poslove s pismima, paketima i telefonima nego i one izvanredne od kojih će doista njih biti »svečano« za vršeno ili pušteno u pogon u povodu predstojećeg praznika Dana ustanka naroda i narodnosti SRH. Tim smo povodom misili da je najbolje porazgovarati s direktorom OOUR-a PTT prometa, Brankom Galićem.

— PTT mrežom konačno smo obuhvatili sva obalna turistička područja i sad se širimo i po Zagori. Rogoznica nam je najduže ostala bez telefona, a kako se upravo sada u njoj radi na mreži očekujemo da iduće sezone i tamo sve bude gotovo. No, mi djelujemo i na području Dr-

nja i Knina i rekao bih predaša nema. Samo u sljedećoj godini na području Knina trebalo bi biti stavljen u pogon 12 do 13 novih centrala.

● **Što je do sada gotovo na šibenskom području, a što će biti gotovo do kraja ovog mjeseca?**

Prije mjesec dana kompletno smo priključili Dubravu sa 260 priključaka. Uveli smo i kompjutorizaciju šaltera po platnom prometu u jedinici PTT mreže Šibenik i to dva radna mesta u novoj zgradi (na slici) i jedno u staroj. Iskoristio bih ovi prilike da pozovem naše građane da mnogo brže mogu izvršiti svoje uplate u novoj zgradi jer ovđe u staroj pošti imamo samo jednog radnika i dugo se čeka. Isti takav sistem do kraja mjeseca

montirat ćemo i u pošti u Vodicama čime ćemo se i priključiti nizu gradova na našoj obali pa i u unutrašnjosti koji su uveli kompjutore u sistem platnog prometa. Mislim da svi gradovi u Dalmaciji imaju to.

Ovih dana montirat ćemo novi eter i u primostenkoj pošti na kojem će se automatski očitavati broj impulsa kao što to već imamo u našoj novoj zgradi. Inače, sada tamo rade četiri govornice i osjetimo smo smanjili gužve.

● **U Primostenu je u zadnje vrijeme dosta toga napravljeno, ali još uvijek nije sve gotovo?**

— Gotovo je ono što je bilo prvo naznačeno ali sada je naručeno i proširenje centrala od 120 brojeva a to bi moglo stići do kraja godine.

Inače, još se radi na priključcima za Bilo i Burni Primošten dok je dolje distributivna mreža sada uglavnom sredena i funkcioniра dosta brzo. No, dodao bih ovo — iako je u Primostenu novi poštanski ured ljudi nemaju odgovarajuće uvjete za rad. Nemamo, naime, klima uređaje iako su oni u centrali na katni montirani — pa ćemo morati dogodine to srediti kako bi ljudi mogli raditi u normalnim uvjetima.

● **Kad već govorimo o nekakvim manjkavostima mreža je u Primostenu dobrim dijelom zračna iako je treba biti podzemna.**

— To je istina, iako bih ja radije rekao da je dobrom dijelom podzemna a manjim dijelom zračna. Kako se to uglavnom radi o privatnim posjedima i privatnim kućama pred imovinsko-pravnim završljanjima mi smo pretežno nemoćni. Iako, da se razumijemo, nisu samo drugi krivi. Ima krivice i na nama. No, rekao bih da pomoći od društva nismo imali iako je sve ono što radimo za društveno dobro. Zadarški i dubrovački udruženi rad znatno su ulagali u PTT komunikacije dok u nas toga nije bilo.

● **Što nas, odnosno vas očekuje za Dan ustanka?**

— Osim onoga što sam već rekao tu je dovršenje glavne mreže u Bilicama (kasnije ćemo ići na pojedinačne priključke) i otvaranje novog ureda u Šepurini. Nedavno smo postavili javne govornice u Merteru te u autokampu Lovišća a postavit ćemo

B. Galić

ih do kraja sezone i u Pirovcu, Betini, Skradinu. U Sončiću i Gračcu izvodimo priključke a bit će ih ukupno 220.

● **Posla, dakle, ima i bit će ga. Koje biste područje izdvojili kao najlošije trenutno?**

— Pa to je za sada sigurno Skradin i cijelo njegovo područje. S obzirom na to da je to sada nacionalni park već ćemo iduće godine sigurno nešto učiniti iako je to bilo u planu još za ovu sezonu. Vodice i čitav niz mjesnih zajednica oko njih ušli su u investiciju naručili su centralu i nabavili stanoviti dio kablova i mi ih pratimo...

Nakon ovog razgovora možemo se nadati da nećemo i dugo biti na začelju po razgranatosti i kvaliteti PTT mreže.

J. P.

Sa sjednice Akcione konferencije SK SOUR-a »Šibenka«

TRESU SE ORGANIZACIJSKI TEMELJI

Nacionalnost poslovanju, potpuni izostanak dohodovnih veza, dupliranost kadrovske i inače potencijala, očigledna zatvorenost i okrenutost k samima sebi »udruženih subjekata«, nedovoljna informiranost o poslovnim zbivanjima (i ponašanjima) »udruženika«, grčevito držanje i održavanje umjetno stvorenih pozicija, pokušaji klanjanja ionako krhkoih veza u poslovnim odnosima... samo su neki od »odjeka« s prve, konstituirajuće, Akcione konferencije SK SOUR-a »Šibenka«,iza SOUR-a aluminijski najmnogoljudnijeg kolektiva u gradu.

Samu diskusiju je iskazala (očekivano) različitost pogleda i videњa organizacije i funkcioniranja. Složene organizacije i kretala se od **OSTRIJIH TONOVА** (akcent na transformaciju SOUR-a u RO) — situacija posve alarmantna, zadnji trenutak da se učini konkretan zahvat u organizacijskom smislu (N. Živković); neophodnosti i neodgovost traženja izlaza iz sadašnje situacije primjenom jedne od alternativa; organizacijsko ustrojstvo posve »ogoljelog rukovodećeg vrha u SOUR-u, tipa — predsjednik, sekretarica i fikus; transformacija SOUR-a u jedinstvenu RO sa ne-

ograničenom solidarnom odgovornošću ili pak, u sadašnjoj fazi gotovo nemoguće, ukidanje (rasformiranje) Složene organizacije (Maksim-Brkić-Pancirović); utvrđivanje konkretnog odgovornosti za sve odgovorne osobe — sudionike u formiranju SOUR-a. (T. Baćelić); **ONIH UMJERENIH I »USMJERENIH«** — izraziti rasponi u raspodjeli, poći od realnih postavki, bez patetike i euforije u ponudjenim rješenjima (P. Zjačić); izlaz je samo u znanstveno fundamentalnom organizacijskom ustrojstvu (Z. Marković i P. Gardijan), pa **DO ONIH »ISČEKUJUĆIH«** — neophodnost izrade precizne analize, nema razloga za žurbu, a kog svrbi... zna se što ima raditi (M. Dulibić).

Podsta različitosti zaista, ali i jedno svima zajedničko — promjene postojećeg organizacijskog ustrojstva Složene organizacije je realitet, zbilja od koje se ne može (niti smije) pobjedi, jer — nešto je (ipak) trulo u... posve i uistinu

SOUR »Šibenka« danas — tri radne organizacije, ukupno deset OOUR-a, čak pet radnih zajednica, s brojem zaposlenih što u vrijeme sezone dostiže i 5 tisuća — bit će, po svemu sudeći, stvar od jučer, sutra.

Izabrana je stručna komisija čiji je zadatak da izvrši analizu stanja i odnosa u sadašnjoj fazi organizacije i ponudi nova, za sve udružene subjekte prihvatljiva, organizacijska rješenja.

Akciona konferencija, iako konstituirajuća i samim time, po mnogima, posve svečarskog karaktera, opravdala je već na prvom koraku i svrhu formiranja (odлука Općinskog komiteta SKH) i pokazala da se zaista radi o obliku povezivanja i akcionog organiziranja sa čvrsto istaknutom orientacijom: ostvarivanje zajedničkih interesu, utvrđenih SAS-om o udruživanju, unapređenje proizvodnje i usluga, raspodjelje kao osnovne pokreća snage u poslovnom sferi.

Tresu se, tresu, organizacijski te melji SOUR-a »Šibenka«.

Ali samo organizacijski. Ime, »Šibenka«, dakle, ostaje. Da li RO sa (ili bez) ograničenom solidarnom odgovornošću, dvije ili više RO povezane zajedničkim stručnim službama lociranim na jednom mjestu, pa i »s fikusom« samo... ostaje, jer i to je — realitet!

Z. ŠARIĆ

Reportažni zapis iz Primoštena Burnjeg

Teće na kile

— Kamo ste se uputili po ovom zvizdanju? — upitao nas je poznanik na benzinskoj pumpi u Primoštenu.

— Pa, u Primošten Burnji.

— Sigurno idete kupovati teće na kile.

Nismo zbog toga odlučili posjetiti Poljoprivrednu zadrugu u Primošten Burnjem, ali nas je priča o prodaji posuda i tkanina na kile ponukala da se uputimo tamo i saznamo što je od svega istina.

Nakon skoro deset minutnog truckanja na podnevnoj žegi, jer dio puta još uvijek nije pokriven asfaltom, pred neuglednom zgradom u Dragama dobrodošlicu nam je poželio Blaž Jurin, direktor Poljoprivredne zadruge Burnji Primošten. Kako imamo malo vremena odlazimo u razgledavanje prodavaonice mješovite robe koja je smještena u prizemlju zgrade. Slike strane hrpa razbacanog posuda po kojoj nemorno prebiru dva kupca. Pitamo za cijene. Pa, lonac košta oko 200 starih tisuća. Komplet od šest tanjura 360 tisuća, također starih, upola jeftinije nego u Šibeniku. Nevjerojatno, ali istinito. Kažu nam da su ih u posljednja dva dana prodali 8000 komada. Žao im je što nismo navratili prije nekoliko dana kad su imali čas za 150 do 240 dinara, bilo je bocuna od 2 litre za 230 dinara, čak i talijanski cipela za 300 starih tisuća. Ostali su i bez tekstila jer je prodano svih

30.000 metara. U prodavaonici su izloženi hladnjaci, škrinje za zamrzavanje, kade, sve najmanje 20 posto jeftinije nego u Šibeniku. Metar četvornih podnih pločica, po našem ukusu vrlo lijepo dizajniranih, košta 4.800 dinara, litra maslinova ulja 1500, injesano je nešto jeftinije — 946 dinara. Iznenaden smo ali naš je domaćin već navikao na takve izraze lica. Ovdje svakodnevno dolaze kolika da se Šibenskom, splitskom ili zadarskom registracijom. Ljudi se najprije čude, a zatim kupuju na kile.

Penjemo se na kat u nedavno otvorenu salon namještaja slovenskog »SLOVENIJA-LESA«. Ponovno neverica. Kuhinjski namještaj za 25 starih milijuna, spavača soba košta oko 50 starih milijuna.

Nameće se pitanje, kako je to moguće?

— Nije lako, ali je moguće. U Jugoslaviji ima mnogo robe, ali je potrebno i vremena i truda da se obidu sve republike i pronade najjeftiniji i najkvalitetniji proizvod. Ugovore potpisujemo uz najpovoljnije uvjete za nas i kupca i što je najvažnije poslujemo sistemom u kojem nema posrednika, samo direktni proizvodjac i maloprodaja pa su cijene automatski niže. Princip kojemu težimo jest da se robe prodaje što brže. Ako je rok za plaćanje robe 15 dana, mi je za to vrijeme moramo prodati bar jedanput, ako je duži bar dvaput. Nikada nam roba ne stoji na skladištu. U jednom danu dolaze nam po dva kamiona s robom. Imamo vlastiti vozni park pa je odvozimo po potrebi kupcima do kuće. Za nas to nije veliki trošak, a tako stjećemo nove mušterije.

Sve je to lijepo, ali nama nije jasno zašto se tako ne ponašaju i druge trgovske kuće. O tome Blaž Jurin radije ne bi govorio. Od šefice računovodstva Marije Sarin prvog radnika koji je iz Južnog došao u Burnji Primošten, uvijek je do sada bilo obrnuto, saznamjeno da Poljoprivredna zadružna svoj intenzivni razvoj može zahvatiti prvenstveno dolasku Blaža Jurina na direktorsko mjesto na kojemu provodi mnogo više od onih obaveznih 8 sati. O tome svjedoče i

Zablaće

Počinju „Iseljenički dani“

Povodom Dana ustanaka naroda i narodnosti SRH I SR BiH u pondjeljak u Zablaću počinju „Iseljenički dani“ — tradicionalna manifestacija koja će okupiti veliki broj posjetilaca i iseljenika koji su došli na odmor u domovinu. Tim povodom u Zablaću će biti priređen bogat kulturno — zabavni program u kojem bi trebale nastupiti Šibenske klape, pripadnici JNA, Ženska klapa iz Zablaća, te Šibenski glumci amateri sa predstavom »Hamlet u selu Mrdusa Donja« I. Brčesana.

Pored ostalog bit će priređena tradicionalna trka magaraca, a NK »Poleto« organizirat će turnir u malom nogometu. Inače, danas u 18 sati bit će odigrana utakmica između domaćina »Poleta« i »Mandaline«, a u pondjeljak će snage odmjeriti nogometni »Poleta« i reprezentacije Šibenika.

B. Jurin

Prvič Luka

Oživljavanje starih ribarskih vještina

Turističko društvo Prvič Luka priprema do kraja ove sezone dvije akcije koje bi obnovile staru ribarsku tradiciju ovog kraja. Riječ je, naime, o organiziranju »Regate za tolitar« u kojoj će sudjelovati stare gajete dužine od 6 do 8 metara sa latinskim jedrom i veslom za bordiranje te kolektivnog ribarenja na mrežu »šabakune«, odnosno migavici u uvali Prvič Luke. Obje akcije od posebnog su značaja jer im je cilj upoznati mlade o načinu ribarenja njihovih djejava i predstavljale bi, uz to, pravu atrakciju za strane goste. Prema riječima Miroslava Jurina, predsjednika MZ Prvič Luka, »Regata za tolitar« održat će se 26. srpnja s početkom u 15 sati, nakon koje će se prirediti narodno veselo. — Po ziviamo, stoga, sve one koji imaju gajete na jedra da se prijave i dodu. Željeli bismo da svako selo Šibenskog kraja opremi najmanje po jednu gajetu sa latinskim jedrom i da se natječe sa drugima. Vojlić bismo da nam se odazovu pjevačke klape koje bi za ovu priliku obukle stare narodne nošnje — kaže Miroslav Jurin.

Sam naziv regate vezan je uz tradiciju otočkih selja u kojoj je vino bila najčešća nagrada u raznim natjecanjima.

— Da. Takve stare običaje mladi zaboravljaju. To nas tijera da obnovimo bar dio naše tradicije, upravo ono po čemu smo bili poznati i različiti od drugih, kao i da učimimo za našu mladost, ali i naše goste, da bi nas i oni razlikovali i po tome pamtili — rekao nam je na kraju Jere Frlekin, predsjednik Turističkog društva Prvič Luke.

Preuređen hotel »Skradinski buk«

U interesu svih

»Novinska prašnica koja se prošlih dana podigla oko otvaranja adaptiranog hotela »Skradinski buk« stvorila je dogjam da je to pravi privredni prijestup, namjerno izigravanje zakonskih propisa. Od toga je napravljena prvorazredna vijest, a ljudi koji su radili na tom vjerojatno će snositi i neke posljedice, a zapravo samo su savjesno radili svoj posao da bi hotel bio na vrijeme otvoren i od toga imali koristi i radnici i turisti i društvo. Do odredenog krišnja propisa je došlo, ali ne isključivo krivicom investitora, OOUR-a »Rivijera«.

Što se događalo proteklih šest mjeseci za koje vrijeme je hotel temeljito adaptiran i dogradjen, pitali smo Milu Šupu, tehničkog direktora RO »Ugovoriteljstvo«.

— »Skradinski buk«, koji je pripao »Rivijeri« prije 2–3 godine, sagrađen je tridesetih godina ovog stoljeća. Nedavni potres potpuno je dokrajčio hotel i on se morao ili renovirati ili srušiti. Komisija OOUR-a utvrdila je stanje u hotelu i OOUR »Rivijera« donio je odluku da se hotel renovira i djelomično dogradi.

12. veljače ove godine Zavod nam je izdao dozvolu za podizanje aneksu hotela koji ne narušava postojeći izgled starog.

Uz tu dozvolu, idejni projekt i tehnički opis isli smo u Zagreb u Republički komitet za građevinarstvo koji u nedostaku PUP-a, rješava gradnju u Nacionalnom parku »Krk« kako bismo dobili urbanističke uvjete za dogradnju hotela. U Komitetu su nam rekli da je sve u redu i da neće biti problema oko dobivanja urbanističkih uvjeta za gradnju. Pribavili smo sve potrebne suglasnosti, a bila je gotova i izvedbena dokumentacija, pa smo 27. ožujka ove godine počeli s radovima na starom dijelu hotela, misleći da će u međuvremenu stići urbanistički uvjeti za koje smo već imali usmeno suglasnost. Već 15. ožujka moralj smo stati s radovima na starom dijelu jer stepenište ide kroz novi dio hotela. Radnički savjet OOUR-a, vjerujući da će dozvola svaki dan stići donosi odluku da se ide u dogradnju novog dijela kako bi radovi mogli biti okončani do početka turističke sezone. 25. travnja ove godine Višnja Jelić, referent u Republičkom komitetu za građevinarstvo obavještava nas da su uvjeti za dogradnju napisani, ali zbog zauzetosti njihova osoblja nema tko da prepise. Uspreli su ih prepisati tek 10. lipnja ove godine. Dakle, trebalo im je skoro dva mjeseca za prepisivanje 2–3 stranice teksta koji je nama tek uvjet za dobivanje građevinske dozvole. Da smo čekali te papire, hotel bi za ovu sezonu bio zatvoren, što je možda i trebalo učiniti i onda ne bi nitko za ništa bio kriv. Investitor priznaje da nije radio u skladu s našim zakonskim propisima, to je radio u interesu rada i stvaranja dohotka. Građevinska dozvola se može dobiti za tjedan dana ali, nažalost, mi smo utvrdili da Poljoprivredna zadružna Skradin koja se udružila u OOUR »Rivijera« i koja je bila vlasnik hotela, sada to više nije. Nikakvog pismenog prenošenja u drugo vlasništvo nije bilo.

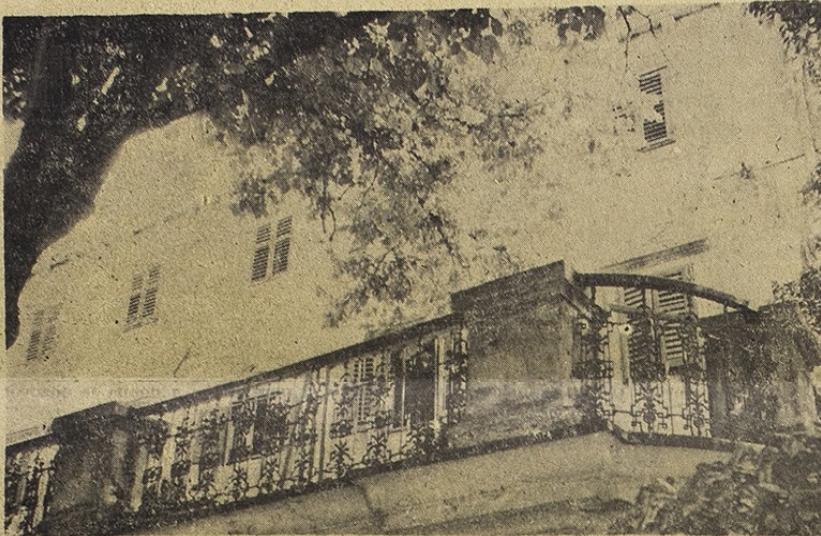
U međuvremenu, dok administracija ide puževim korakom, hotel je već otvoren, gosti su već tu, radi se i zaraduju već i ove sezone. To je zapravo cijeli grijeh OOUR-a »Rivijera« koja je u objekt uložila 150 milijuna dinara i napravila od potpuno neupotrebljivog »svratišta« lijepi objekt sa 40 kreveta B kategorije.

(»Šibenka«, broj 97)

Evo, pa biraj

(Snimio: V. Polić)

?

pitali smo
za vas

VRTIĆ IЛИ SAMOSTANSKA ZBIRKA

Najnovijim urbanističkim projektom uređenja prostora gradskog Parka »Maksim Gorki« (u Ulici Roberta Visanića) trebalo bi se konačno trajno riješiti problem očuvanja i prezentacije izuzetno vrijedne biblioteke i zbirke umjetničkih predmeta samostana sv. Franje. Kako je to ušlo u finansijski program Odbora za obnovu graditeljskog nasljeđa za ovu godinu nadati se da će do njenog kraja biti poznate mogućnosti razrješenja.

Još prije dvije, tri godine Provincija konvencionalaca, kojoj pripada i samostan sv. Franje u Šibeniku pokrenula je inicijativu za iznalaženje prostora u kojоj bi se mogle čuvati, odnosno prezentirati vrijednosti tog samostana na stale i skupljane kroz gotovo 8 stoljeću njegovu povijest. I prije nekoliko mjeseci na adresu više kulturnih, društveno-političkih i drugih organizacija stiglo je pismo slična sadržaju. O tom smo problemu pokušali razgovarati s Joskom Cuzelom, direktorom Zavoda za zaštitu spomenika kulture.

Samostan sv. Franje na ovoj lokaciji izgrađen je u prvoj polovici 13. stoljeća a kroz povijest je dozivio razne transformacije i izmijene. Danas se taj prostor koristi većim dijelom kao samostan, jedan je dio ustupljen dječjem vrtiću »Ante Šantić«, a primjerje prema obalni koristi se kao poslovni prostor. Redovnici su unutar tog prostora sačuvali velike vrijednosti — značajno kulturno blago koje se sastoji od jedne od naših najbogatijih biblioteka s velikim brojem rukopisa i vrijednih knjiga (od kojih sve još nisu ni evidentirane) te sa predmetima visoke umjetničke vrijednosti liturgijskog karaktera i brojnim slikama. Sve te vrijednosti ne maju adekvatan prostor za cuvanje niti su restauratorski obrađeni.

• U čemu je po vašem mišljenju najveći problem?

— Interes grada pogotovo s turističkih pozicija u prezentaciji tih kulturnih vrijednosti nije mali. To je interes i same Provincije konven-

tualaca, ali je uvijek zapinjalo da tom prostoru kojim se koristi dječji vrtić. S djecom se zaista nema gdje presleti, svima je jasno kakva je gotovo očajna situacija s tim prostorima u nas. S druge strane samostanska se biblioteka i druge vrijednosti čuvaju u isto tako nepovoljnim uvjetima i prostoru koji nije adekvatno zaštićen ni od prava ni od požara.

• U postojanju su se vrijeđene ipak pokušala iznacičiti rješenja?

— Uvidajući potrebu za prezentacijom i očuvanjem

tog franjevačkog blaga i Odbor za obnovu graditeljskog nasljeđa uvrstio je u svoj finansijski plan pripreme radove na tome. To praktično znači da će se samostanski kompleks tretirati u urbanističkom projektu prostora gradskog Parka »Maksim Gorki« i provjeriti mogućnost prezentacije ovih zbirki u kompleksu današnjeg samostana. Paralelno s tim naravno da će se razmatrati i problem dječjeg vrtića, ukoliko on bude jedina alternativa za tu prezentaciju.

JP

— Uvidajući potrebu za prezentacijom i očuvanjem

KUKURIKU

Vijesti iz gradskog naselja Šubićevac, stambenog bloka C i N, najnovije dakako: u ove topke i zaista sparne dane, svim stanarima je omogućeno besplatno buđenje, a »buđilice« su nitko drugi do li pljetlovi, pijetli, pijevci, kokoti, pivci ili kako već hoćeš!

Istina, u pitanju su tek »grlo« — dva, sudeći po pjevu posve su mlađi, ali... pivci su pivci!

I dok jedan mirzovoljno ističu kako je u pitanju još jedan dokaz o »klasnoj« strukturi ovdašnjih stanara, prirodnom odrazu nostalgičnosti i poremećenom bioritmu, drugi ne kriju oduševljenje. Nije li to korak povratka k prirodi, dah života u bešćutnosti i posve mašnjem sivlju betona, kažu oni.

Ne znam što će o svemu tome reći gradski »oci« koji su odlukom o kućnom redu, konkretnije u članu 13 odluke, propisali, dapače zabranili »držanje peradi, svinja, ovaca, koza... u gradu«, te u tom smislu dali posebnu ovlaštenja komunalnim inspektorima...?

Može biti zaista da su »pivci-pjevači« nekakav trofejni primjerak i da nisu čisti predstavnici stada koje po prirodi stvari ubrajamo u perad, možda su sasvim usamljeni i s samim tim neinteresantni za komunalnog inspektora, možda bi udaljavanjem »pjevača« došlo do izrazitije podvojenosti u stambenom bloku — može sve biti i možda sve jest, ali propis je propis.

Iako, ruku na srce, što li su pivci ili kokoti, k tome još mlađi, kontra i naspram uličnog smeća što galebovi ga i mačke razvlače, ponoćnim motorima i pjevačima »nepjevanog« porijekla, TV prijennicima »odvratnim« do daske i...

Razapet između (očito prisutnog) betonskog sivila i urođene nostalgičnosti, ja bih najradije — na Jadru!

O. C.

PROGRAM ZAŠTITE ČOVJEKOVE OKOLINE

Ukratko: ZAG

Opsežan program zaštite čovjekove okoline na našem području do kraja ovog desetljeća donesen je i prihvaten na razini Općinske skupštine. U tom dokumentu prije programa mjera donosi se i iscrpan prikaz sadašnjeg stanja. Ekološki problemi su — brojni, a osnovni je razlog što se kod namjene dijeljenja prostora nije dovoljno računa, pa se u neposrednoj blizini nalaze industrijski i turistički objekti. Također rast grada i aktivnosti nisu istodobno dovoljno pratile i mijere zaštite okoline. Postojdeće se opažaju na onečišćavanju zraka, mora u šibenskoj luci i priborju te u gomilanju krutih otpada ka na nepodesnim mjestima. Zagadenje zraka potječe od dviju najvećih radnih organizacija: SOUR-a industrije aluminija »Boris Kidrić« u Ražinama i TEF-a te u manjoj mjeri od asfaltne baze RO »Kamenar«, kamenoloma »Vukovac«, RÖ »Izgradnja«, »Luke Šibenik« i gradskog prometa. Navedene radne organizacije kao i gradski promet onečišćuju zrak i opterećuju atmosferu sa štetnim tvarima: mineralnom prašinom, lebdećom prašinom, kritum i plinovitim spojevima fluora, sumpornim dioksidom, katranskim aerosolima, olovom i manganskom prašinom. Situacija u pogledu onečišćenja zraka naročito je složena u blizini industrijskih objekta, jer je došlo do preklapanja naselja i industrijskih kompleksa.

Onečišćenje mora potječe od kućanskih i industrijskih otpadnih voda i to da gradske kanalizacije Šibenik, svih priobalnih turističkih mesta Tvornice elektroda i ferolegura, industrijskog kompleksa Ražine i poslovnih objekata. Zagadenje vode je prouzročeno utokom otpadnih voda Knina, Drniša i drugih mesta uz rijeku Krku.

Vode i more onečišćuju se fekalijama, suspendiranim tvarima, fenolima, mineralnim uljima, masnoćama, deterdžentima, pesticidima i teškim metalima. Industrija dijelomično raspolaže s uređajima za sprječavanje zagadenja vode, međutim efekti nisu potpuni, dok hotelski kompleksi i gradska kanalizacija nisu opremljeni odgovarajućim uređajima. Nepravilna dispozicija krutih otpadaka na citavom području općine Šibenik, može imati dalekosežne posljedice, jer se općina Šibenik nalazi na krasnom terenu pa može doći do infiltracije štetnih tvari u pitku vodu.

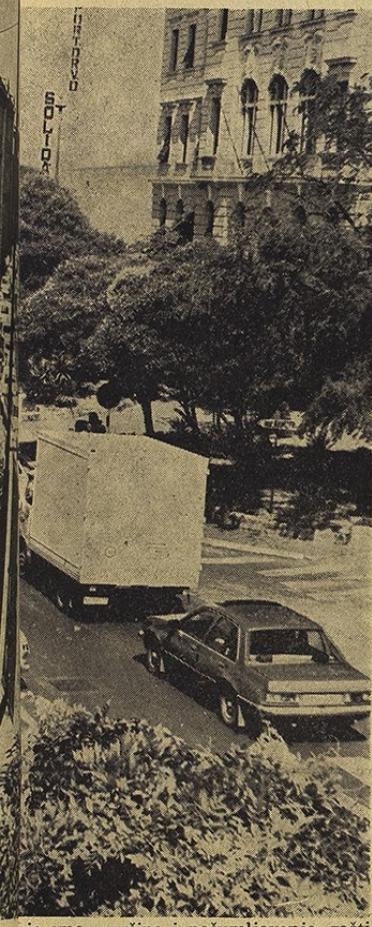
Još uvjek se nekontrolirano odvaja industrijski kruti otpaci, kloranički otpaci, otpadna ulja, fenoli, sadržaj septičkih jama i kućansko smeće.

Plan akcija sadrži posebne programe aktivnosti na zaštiti zraka, mora i vode, tla i prostora, odgojno-prosvjetne, agitacijsko-propagandne i aktivnosti prinude. Među aktivnostima za zaštitu zraka su odgovarajuća mjerena, smanjenje i svodenje u propisne vrijednosti zagadenje zraka u SOUR-u »Boris Kidrić«. TEF treba u planskom razdoblju instalirati uređaj za opravljanje dimnih plinova na elektro-pećima u pogonu ferolegura i svesti zagadivanje u propisane vrijednosti. Svo-

denje zagadivanja u propisane mjere je zadatak i »Luke Izgradnje«, »Kamenara«, Medicinskog centra. Konkretno »Luci« se naalaže da fosfat i glinici pretvaraju samo u terminalu, a da uređaje za ventilaciju održava u ispravnom stanju, »Izgradnji« da u kamenolomu »Vukovac« ugrađe uređaje za otpaćivanje, »Kamenaru« da riješi problem ispušnih plinova asfaltne baze. Medicinskom centru da riješi problem dimnjaka. Osim toga očekuju se rezultati i od dopunske kontrole ispušnih plinova na vozilima prilikom tehničkih pregleda vozila u radnim organizacijama za tehničke pregledne. Predviđene aktivnosti na zaštiti vode i mora također sadrže prvo odgovarajuću mjerenu, a potom konkretne zadatke za pojedine subjekte. Na »Vodovodu i kanalizaciju« i SIZ-u za komunalnu djelatnost zadatok je razrješenje odvodnje, pročišćavanja i dispozicije otpadne vode grada. Čišćenje mora od krutih i tekućih otpadaka trebali bi se pak prihvatiti u lučkoj kapetaniji, »Brodoservisu« i SIZ-u za luke i lučice. Poduzimanje mjeze za zaštitu priobalnog mora onečišćenog kućanskim i industrijskim vodama zadatok je SIZ-a za komunalne i radne organizacije koje ispuštaju otpadne vode, a turističko-gostiteljske radne organizacije su dužne planirati sredstva za rješenje problema otpadne vode.

Što se tiče aktivnosti na zaštiti tla i uređenju prostora planirano je uređenje javno-prometnih površina, organiziranje efikasnijeg čišćenja

NO NAM JE SVE

mačišćenja površina od bijele tehnike, postavljanje košara za otpatke, mjerne čišćenja prostora na širem području mjesnih zajednica, uređenje prostora na gradilištima, uređenje kupališta »Jadrija«. Osim navedenih mjeru u programu su također uređenje sabirališta za smeće na Zagradu i uređenje Zagrade, provođenje dezinfekcije i deratizacije na području općine, svakodnevno pranje tržnice, čišćenje šuma od nametnika i smeće, čišćenje kanalizacijskih sahtova, određivanje mještaja za smještaj kontejnera za smeće na gradskoj tržnici, sustavno održavanje čistoće kućnog okoliša, mjerne za održavanje zajedničkih prostora u zgradama, odlaganje kućnog smeća u vreće i postavljanje i održavanje kanti i spremišta, održavanje silosa u neboderima, uređivanje plaviranih zelenih površina kod izgradnje stambenih objekata, uređenje sepičkih jama i nalaznje lokacija za depoziranje sadržaja.

Program zaštite čovjekove okoline sadrži i aktivnosti organizacija udruženog rada, odgojno-prosvjetne i agitacijsko-propagandne aktivnosti te važne aktivnosti pružne.

Najveći dio ovlaštenja je na inspekcijskim službama i organima SUP-a. Tako se ističe dužnost organa nadzora postupati u skladu s propisima o zaštiti čovjekove okoline, izдавanje nalogi i rješenja za vršenje sanacijskih radova, te naredbi za uklanjanje komunalno-higijenskih nedostataka i propusta, primjenjivanje kaznenih mjera u svim slučajevima kršenja komunalno-higijenskog reda i pozitivnih propisa.

Zadatak Komiteta za komunalne poslove je pak organiziranje službe za komunalni nadzor. (z. š.)

vršina i pošumljavanje, zaštite zelenila, ograničenja prometa od »Turista« do Doca, sprečavanje parkiranja na zelenilu, uređenje gradskog deponija, uskladivanje progra-

EME

LICA JEDNOG GRADA

ros ispraćaju svoje go na Vironu koji su ovog našem gradu na tradicijsku priliku da dođu i očima drugih, su zasigurno objektivni. Jer ujedno nimalo tenden-

u kontaktu s kolegama u Šibeniku, saznajemo da je grad izuzetno zapušten. Mora li tako, da ne mora, ali nesreća, već smo se toliko sa ulicama, trgovinama i kafićima više gotovo i ne prije manje na nju reađeniti takav izgled grada naši gosti. Samo proplastit odnos prema vlastitoj budžetu. Jer, uzalud zaci, skupa oprema i čist akto u našoj svijesti reba da i sami pridonođu. I da smo za njegoređnost i čistoću odgo-

jestvi dugotrajan je i s koji rezultate daje tek

na duge staze. No, nešto brže efekte moguće je postići sankcioniranjem nepriljubljenog ponasanja građana i drugih, koji imaju na umu samo da smeće izbaciti iz vlastita stana, ruke ili džepa, pa često pri tomu zaboravljaju da otpacima nije mjesto baš svagdje. Zato se danas mnogi zalazu za uvođenje posebnih kazni za nemarno odlaganje smeća odnosno njegovog bacanja po ulicama. Prisutno je, nai-me, uvjerenje da će samo tako, udaranjem po džepu neposrednog krića, ovaj grad sačuvati ono svoje prvo, tjepse lice. Istina, ako kazne natjeraju gradane da otpatke odlazu na propisanu mjestu bit će to uglavnom stoga što će ih vlastiti nemar skup koštati, manje zbog potrebe da zaštitite svoj grad od necišće. Međutim, važno je domaći se cilj, a ako je cilj uredan i čist grad onda doista ne treba biti sitničav pa se isuviše baviti analitičkim pitanjima — je li to rezultat promijenjene svijesti ili stanjenog kućnog budžeta. Za kažnjavanje onih što još nisu savladali abecedu kulturnog i civiliziranog ponasanja, treba se dakle založiti, i sankcije provoditi što je moguće prije, u svakoj prilici, na svakom mjestu i svakog počinitelja ovakvog prekršaja. Možda ćemo onda u sljedećoj prilici svojim gostima s ponosom pokazivati samo svoje lijepo lice.

D. BLAŽEVIĆ

Da ni parkovi više nisu... i da je posve »trudno živjeti u njihovim građicama, činjenica jest.

Ilustracije radi, podimo od onog najbližeg — Nacionalnog parka Krka. Što je Nacionalni park Krka, zna se; zna se i to kojim ciljem je osnovan, koje područje obuhvaća, koja mu je Uprava i te stvari.

Sve se zna, manje-više znalo se još od ranije, pravilo sve osim jednoga — kako to u stvarnosti izgleda živjeti unutar granica spomenutog Nacionalnog parka!

Danas već, zna se i to. »Rivijera«, OOUR »Sibenik« RO »Ugostitelj-

BRIGO MOJA

stvo«, adaptirala posve do trajalo i nefunkcionalno hotelsko zdanje u Skradinu, jedino takve vrste u tom dijelu, i kad je bilo sve spremno za slavlje-slijedila je zabrana od strane Republike gradačanske inspekcije!

Covjek posjekao vlastitu smokvu — dvije na vlastitom zemljištu — uslijedit će, kažu, krivična prijava.

Neki Zatonjani su imali već neugodnosti, bilo je pačenja prstom i optužbi, u nekim slučajevima i ne sasvim anonimnih gradana, ali, na svu sreću, u većini slučajeva, bez po-krije.

Ne moreš, gospo ti, govorit Kažimir V. iz Skradina, ni dotrajalu kupu na krovu prominuti, a da se ne ogriši o propise koji vrede za nacionalne parkove. Čini se da se mnogo toga trpa u isti koš!

O teškoćama onih koji, naročito u vrijeme sezone, moraju kročiti na vlastitu obradivu površinu nedje u blizini Slapova Krke, bilo je već riječi.

Uprava Nacionalnog parka Krka, kao svaka uprava — ona je tu da se poštuju propisi, da regulira (naplati) ulaz u pojedine atrakcije kao što su Slapovi, da finansijski opravda vlastito postojanje i te stvari.

A to što su nesporazumi u »sféri« gradačanskih, većih ili manjih, zahvata, hotimičnog ili ne narušavanja prirodno skладa; što je na Slapovima Krke sve isto kao i lani: i ponuda, i štandovi, i parking, oborušeni mostići preko pojedinih brzaca plus k tome, pa... tko bi to sve? Ima valjda, ili bi barem trebalo biti, i drugih faktora zainteresiranih za sve te stvari, razmišljaju u Upravi.

Brigo moja...

Pitanje našeg čitaoca

HOĆE LI NAM KONOBARI PROSIPATI ZUBE?

Nesvakidašnju priču ispričao je u našem uredništvu čitatelj I. M.: »Prije nekoliko dana bio sam s majnjim društvom, nas četvoro, navečer u pizzeriji »Barba« na Brodarici. Nije bila gužva, ali se čekanje pizza ras teglo na čak sat i pol. Kako je konobarica stalno bila oko drugih, uglavnom praznih stolova ja sam je pozvao s »Molim vas!«. Odgovoreno mi je »Što očete, čekajte, što se derete. Pristojno sam odgovorio da se ne derem već samo da želim da dođe za naš stol. Konobarica je na to rekla »Morate biti strpljivi i čekati, kad mogu čekati Nijemci vi možete još više!«.

Na takav bezobrazluk moja djevojka je zaprepaštena upitala »Jeste li vi normalni?«, a dobila je odgovor da će joj »prosuti zube, tresnuti o zid, itd. Osupnut sam otisao vlasniku lokaliteta i požalio se, a on mi je odgovorio kao eto, što se može, ona je tu sama itd.

Sve ovo je zaprepaštilo nas goste koji smo došli na miru i pristojno pojesti pizzu. Nisam imao riječi objašnjenja pogotovo pred svojim prijateljem iz inozemstva koji je bio s nama te večeri. Mislim da je opravdano upitati se najmanje nekoliko pitanja: Smiju li ljudi bez ikakve osobne kulture posluživati goste? Kome je to normalno da domaći gosti, »ako čeka Nijemac« moraju čekati »još i duže«? I doista hoće li nam drski i izgleda već prebogati konobari, početi propisati zube?«

Umjesto pisma

KAO DA JA TEBE NE ZNAM

Nekidan je u naše uredništvo došla naša sugrađanka B. G. i umjesto pisma ispričala nam ovu priču: — Godinama sam mušterija u »Šarinoj pekari« — znam sve prodavače i gotovo sam sa svima na ti. Ali to što mi se desilo u prstak petak (17. srpnja) ne mogu nikako zaboraviti ni oprostiti. Poslala sam po kruh sestrino dijete od devet godina koje je kod mene bilo na ljetovanju. Još sam ga lijepo upozorila da pazi na ostatak jer nemam manje novčanice od 5.000 dinara. Kad se duže vrijeme nije vratio kući otišla sam vidjeti gdje je. Upravo mu je prodavačica vraćala kusur koji sam ja onako po malo ljutita kupila ispred dijeteta uopće ne obračajući pažnju koliko je to novca. No tek kad sam ga upitala gdje su ti druge stvari (osim kruha trebao je kupiti salamu i sir) mali mi je rekao kako njemu teta tvrdi da je dao samo 1000 dinara i da je prema tome uzeo samo kruh. Ja sam reagirala spontano, jer prodavaču poznam pa sam joj kazala da ne »zafrkava« dijete nego da vratи ostatak do 5000 dinara. Dobila sam odgovor kojem sam se najmanje nadala i zbgog kojeg vam jedino sve ovo i pričam. — Kao da ja tebe ne znam ti se i tako baviš sa tim stvarima šalješ djecu okolo pa onda dolazi i traži kusur okolo! Nije me uvrijedilo to što mi nije vratila novac nego što je to rekla i način na koji je postupila.

ZAPAŽENO

PETOGODIŠNJI ULIČNI »RADNICI«

— Tko radi ne boji se gladi — stara je, dobra narodna izreka. No, kako svako vrijeme donosi nešto novo, spomenuto bi poslovnicu trebalo, što bi se reklo, malčice modernizirati. I tako, tko radi prekovremeno, u fuši, iznajmljuje sobe i apartmane (a ne prijavljuje goste) i da ne nabrajmo dalje, ne samo da se ne boji gladi već mu nije teško kupiti video, automobil »jačak« marke, otputovati na zimovanje u Austriju... S druge strane, pak na SIZ-u za zapošljavanje ima tisuce nezaposlenih a to ne znači da gladuju. Svi žele raditi. Cak ih se usred bijela dana (kao i kasno uvečer) kako sa velikim komadom kartona na kojem je zbrčanim slovima napisano kako se zovu i da po pravilu nemaju oca (koji je pobegao u nepoznatom pravcu), da su gladni i nemaju što obući, setuju ulicama Šibenika i pro se vukući za rukav prolaznicu. Prije neku večer, tako, pred restoranom »Alpa« stigla je sa istim napisom četverogodišnja djevojčica koja je sa ispruženim dlandom prošetala između stolova. Za nas, domaćine, to je tako reći postala priroda pojava, no stranci su se u čudu osvratali i odmah poslije toga razvili bučnu diskusiju. Roditeljima te iste djece nudi se posao, dobijaju svu svu socijalnu pomoći ne njima se ne da radi. Lakše je ovako, poslati dijete u skitnju da izazove sažaljenje šetaca i prikupiti koju paru za pijaču. Koga briša što nas poslužiti gosti ovogoraju i smatraju neradnicima i džabalebitima? Nikoga, Milicija prepuna strogoće, al svak radi kako hoće.

M. JUKIĆ

Između jučer i sutra

Zagi i Šibenčani

STOJNA Vangelovska je vragolasto, baš kao što djeluje na prospektu, proljevala slavljenički šampanjac jugoslavenskih košarkašica, kada mi je prišao Josip Kosijer, komentator »Sportskih novosti« s pitanjem: — Sto misliš?

— Uvjeren sam da je ovo najbolja generacija košarkašica, koju je Jugoslavija ikad imala!

— Misliš, zbog toga što u njoj igra jedna Šibenka, mala Dánića! — poluožbilno mi je vratio lopaticu uvaženi kolega.

— Ne zbog toga, ali ako već hočeš: jesu li ikad razmisljavao o vrhunskim sportasima, koje daje Šibenik? Zar nije isuvršio indikativno da su Dražen, i Perić ne samo kvalitetni sportaši, već i s posebnim »imidižom«. Da su i zgodni, i inteligentni. Da su u svojim granama idoli mladih...

— Misliš nisu kao... (op. p. izostaviti ču imena košarkaša, vaterpolista i košarkašica, koje je naveo Kosijer iz razumljivih razloga).

— Znaš, mi smo ti Šibenčani malo na svoju ruku, ali ima nešto u nama! — ostavio sam Kosijera da razmišlja.

x x x

NISMO se sreli baš u pravom trenutku. Srdačno smo se pozdravili poslije susreta Jugoslavija — Italija, koji su naši vaterpolisti izgubili. O Periću je Bukiću riječ.

— Kako si se snašao u Zagrebu?

— Kakvo snalaženje, kakav Zagreb! Za mene se ništa nije promjenilo.

— Još uvijek si vezan za »Solaris«, Šibenik?

— Nije mi svejedno što će biti s njima. Volio bih da Sandro ostane.

— Ti ćeš održati riječ, vratiti se. Barem jednom!

— To mi je stalno na pameti. Htio bih se zahvaliti i ovim putem klupskom vodstvu na izuzetnom razumijevanju. Rastali smo se ljudski i sportski, a to nije nevažno.

x x x

STO JE SA »ŠIBENKOM«? To pitanje nisam mogao izbjegći ni jednog dana u glavnem press-centru. Isčitavajući pitanja postavljali su mi Predrag Mramak (iz beogradskih »Večernjih novosti«), Bane Vladimirović (iz »Ekspres-politike«), Orlando Rivetti (iz riječkog »Novog lista«)...

Sva pitanja imala su i zajednički nazivnik — skeptiku. Netko je sumnjavao u Pilepića, drugi je sumnjavao u treću mladost veteranu Srećku Jariću, treći su smatrali velikim hendikopom odlažak Dušana Ivkovića, koji me je srdačnim pozdravom podsjetio na svoje šibenske dane. A svu su dobili jednak odgovor, koji vrijedi i kao predsezonsko razmisljavanje: — Mislite li da puno toga neće nadoknaditi povratak Ivice Žurića? Ili, uveren sam da »Šibenka« neće biti puno slabija nego lani!

x x x

SUBICEVAC je bio manje zanimljiv kolegama. Samo je ponetko glasno pitao: »Otkud Ribar na moru? Kako je on došao u Šibenik?«

Od ugodenog nogometnih čakula pod pokroviteljstvom Zagaja, izdvojio bih mali noćni razgovor s Ivicom Frkićem, kolegom iz »Sportskih novosti« i trenerom petrinjske »Mladosti«. Covjekom, koji nikad ne zaboravlja rodno Tijesno i Šibenik, gdje je proveo puno pionirskih i juniorskih, te malo seniorskih nogometnih dana. Za podsjetnik igrao je u generaciji Krasanora Rore, Bore Parata, Ive Supe, Ninica...

Sve više me pratiše nostalgijske, sve više razmišljamo o povratku, kući, I, da budem iskren, o Subičevcu — kazivao mi je Frkić.

A zašto da mu ne pružimo priliku? Barem u omladinskom pogonu. Kada je svatko mogao dobiti priliku na Subičevcu, zašto ne bismo dali šansu i našem, vrednjem, korektnom i ambicioznom Ivicu Frkiću?

* * *

BAS kao Frkić u Zagrebu sam sanjao more, sve čari Univerzijade nisu mi mogle nadomjestiti ljetne čari Brodarice, Jadrije, Zlarina, Prvića... Zato sam se od Zagaja rastao dva dana ranije. Propustio, među ostalim, i da prisustvujem sjednici Predsjedništva Košarkaškog saveza Hrvatske.

Ne znam tok sjednice, ali sam se zamislio poslije prekučerašnjeg posjeta Zadru, kada mi je Toni Pinić, vatreni poklonik košarkaške presreće pitanjem: — Zar je mladi i nepoznati Jadran Pópović vredniji od odnosa »Šibenke« i »Zadra«? Zašto smo se u Dalmaciji cijelu zimu dogovarali da bi Dane Sekso, predstavnik »Šibenke«, glasao za registraciju Ivana Sunare za »Cibonu«?

* * *

CIM sam došao kući telefonom me nazavao Branimir Salajić, agilni tajnik »Elemenca«: — Je li Jasmina Perazić ozbiljno govorila, kada je spominjala mogućnost dolaska na more?

— Govorila je najozbiljnije, ali samo pod uvjetom da se vrati iz Amerike kući. A za to su šanse male — informirao sam Salajića, a evo i vas, poštovani čitaljici!

IVO MIKULIĆIN

Teniski ljetni razgovori

Teško bez igrališta

Šibenik je grad košarke, nogometu, vaterpolu, pa je i stoga razlog što se mnogo pažnje posvećuje naoko »malim« sportovima. Već počavši u tu skupinu svrstan je i TK »Subičevac«, jedan od najstarijih iz šibenske porodice sportova. Klub je naišao, počeo djelovati 1926. godine, a prvi zapisi o jednom susretu datiraju iz 1936. godine kada su tenisači »Šibenika« slavili pobedu nad Splitčanima. Kao teniski klub »Subičevac« je utemeljen 1980. godine. Danas broji blizu 300 članova, na čijem je čelu trenutno prva žena-predsjednik jednog teniskog kluba u Jugoslaviji, Nedja Zajc, ponosi se time. Ona je u predsjedništvu dosta dugo, no nakon mnogih odgovornih zadataka, privrhatila se ovoga, na kojem se sada nalazi.

— Uopće nije bilo nikakvih krivih shvaćanja ili pak predrasuda, budući da sam ja žena i da li uopće mogu obavljati takvu funkciju. Kollegi su me podržali, dugi se znamo i radimo sve u interesu tenisa, veli nam Nedja.

Recimo, da u Šibeniku vlaže veliki interes za ovaj sport. Trenutno pri osnovnim školama »Rade Končar« i »Mate Bujas« djeluju i škole tenisa, gdje oni najmladi upijaju znanja i stječju potrebna iskustva kako bi se vrlo brzo suprotstavili, s rekoton u ruci, i onim najboljima. Ovakva zdrava selekcija, trenutno je u prvi plan izbacila dvojicu momaka — Vedrana Menigu i Tomu Bukiću. I ne samo to. Mnoga djeca igraju tenis i u slobodno vrijeme. Tako ćete maloga Vedrana sresti gotovo svaki dan u Vodicama, kako marljivo trenira pod paskom svoga oca Ivana.

Kao i svaki amaterski sportski kolektiv, problem su finansije.

— Uglavnom se novčano »hranimo« dotacijama od SIZ-a za fizičku kulturu, reklamama, te obavljanjem poslova za određene radne organizacije, no i pored toga poslovnu godinu redovno završavamo sa suficitom. Još jedan veliki problem su nam prostorije. Izgradnjom Doma brača i omladine izgubili smo prostor kao i mnogi klubovi i društva u Šibeniku. Pa tko su ta društva i klubovi nego omladina? Mislim da je to veliki promašaj, jer se na vrijeme nije vodilo računa o mladima i njihovu mjestu, opet će predsjednica.

Dugo očekivani »projekt Šubićevac« dobio je zeleno svjetlo od urbanista. Uskoro taj prijedlog ide na Izvršno vijeće, a zatim na javnu raspravu. Na taj bi način, sam o izgradnji teniskog kompleksa na Subičevcu, vrlo vrlo bi brzo mogao postati java, jedino ako se ponovno ne ispriječi slovo zakona. Vrijedno priznanje, stiglo je proteklog mjeseca na adresu TK, od strane Organizacijskog odbora Univerzijade, koja je delegalirala Željka Jajca i Borisa Strkalja za suce na teniskom turniru svjetske studentske

Pionirsko prvenstvo SRH u plivanju

Šibenčani šesti

Na Prvenstvu Hrvatske za pionire i pionirice do 10 godina koje je održano protekli vikend na plivalištu »Primorja« na Kantridi u Rijeci, plivači i plivačice »Šibenika« u ukupnom poretku zauzeli su skromno šesto mjesto. Miro Bušić, prvak je Hrvatske na 100 i 200 ledno te 200 mješovito i treći na 400 kralj. Tomislav Blažević osvojio je drugo mjesto na 100 i 200 ledno, dok je Zana Milović brončana na 100 ledno. U taboru PK »Šibenik«, ne kriju da su mogli i bolje, no o tome će savim objektivno drugi trener Marijan Tepić:

— Sto reći nakon osvjenog šestog mjeseta, nego i više no skromno. Ali kaže se uvjeti natjecanja uzmu u obzir onda smo osvojili jednu veliku medalju — medalju izdržljivosti. Jer kada kažem, da je bilo većer, kada su dječaci dolazili umorna s bazena u odmaralište, gdje smo inače bili smješteni, a tamo nismo zatekli večeru, sve će vam biti jasno. Ja sam zadovoljan, mada kažem, mogli smo i bolje, veli na kraju Tepić. Nakon ovog natjecanja, slijedi Prvenstvo Jugoslavije, koje će se 25. srpnja održati u Zrenjaninu. Od Šibenčana na put će Gorana i Tonči Restović.

(Z. K.)

MURTERSKE SPORTSKE SLIČICE

Prvak sportskog društva »Kornatar« u podvodnom ribolovu je Josip Turčinov. Devet ulovljenih riba ukupne težine 8.780 kg donijelo mu je 13.280 natjecateljskih bodova.

o O o

Nada Stanković — Bašić, murterska Beograđanka najbolji je udicar »Kornatara« za 1987. godinu. Nada je za pet sati lova ulovila gotovo svaki deset kilograma ribe, što joj je donijelo 5.980 natjecateljskih bodova.

o O o

Josip Turčinov i Petar Šikić — Marušić sudjelovali su na regionalnom natjecanju u podvodnom ribolovu što je prošlog mjeseca održano u Starom Gradu na Hvaru. Petar Šikić — Marušić je postigao sedmo mjesto i pravo sudjelovanja na Republičkom prvenstvu, dok Josip Turčinov nije imao validnog ulova.

o O o

Na republičkom natjecanju u podvodnom ribolovu Petar Šikić-Marušić nije bio sretne ruke. Na osti njegove podvodne puške nije se nabila nijedna validna riba. Petar nije ponovio prošlogodišnji uspjeh kada se plasirao na prvenstvo Jugoslavije.

o O o

Udičari murterskog »Kornatara« nisu sudjelovali na regionalnom natjecanju u udičarenju što je održano u Splitu. »Krivac« za to je općinski savez za sportski ribolov i podvodne aktivnosti koji ne postoji.

o O o

Košarkaši murterskog »Kornatara« od regionalnog ligaša postali su općinski. U natjecanju Meduopćinske lige isključeni su, nakon što dvaput nisu putovani u goste, u Raslinu i Privči Luku. U godini kad je osvajanjem prvog mjeseta postao članom Hrvatske lige »Kornatar« je doživio i svoj najveći poraz, pad u najniži rang natjecanja.

o O o

Najmlađi klub u sastavu sportskog društva »Kornatar«, jedriličarski klub počeo je s organiziranim školom jedrenja.

o O o

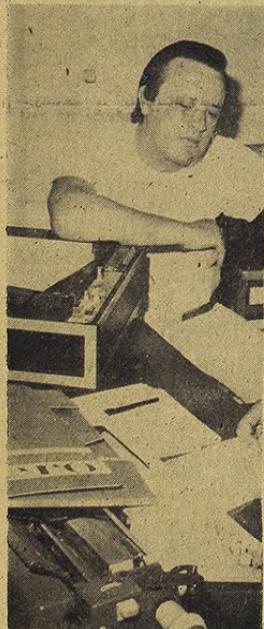
Sportsko društvo »Kornatar« proslavilo je dvadeset godišnjicu uspješnog rada i djelovanja. Tom prilikom pedesetoricu zaslужnih pojedincaca, radnih organizacija i institucija podijeljene su zahvalnice.

M. PAPEŠA

Pred prvu likovnu izložbu Arsenija Dedića

KAD OLUJE MINU, OSTAJE ČISTI RAZLOG

Na različite načine doživljavamo ljude. Čak iste osobe u drugičjim situacijama vidimo uvijek drugačije. Arsen Dedić svaki put, pri svakom susretu, video sam i doživio kao konstantu. Povjavljivao se nego kao element, kao oluja, prohao, ali za razliku od elementa olujnog i razaračeg, za sobom je ostavljao sakralno čist red stvari, perfekcionizam, govoči čistu kontemplaciju. U toj ambivalentnoj pojavnosti kao da se ostvaruje sve nje-govo biće: bura emotivnih udara plamti da bi se mogla smiriti, i to baš uvijek, u čistoj estetskoj perfekciji, u jasnoći u kojoj se bratime ljestvica, razlog i smirenje.

A. Dedić: ja i crtam da mi prode vrijeme

I dok ga čekam u Centru za kulturu, na dogovoren razgovor za naš list, znam da su uzaludne bilo kakve noticije, bilješke, unaprijed pri premjenju pitanja, pa se i ne trudim. Znam, dojurit će, Odstajati »kantamu misu«, makar trajala i satima, i nestati. Znam, govoriti će samo on, i bitno je, što cu učiniti od onog silnog ozračja koje će ostati u zraku, na mjestu gdje je bio Arsen. Hoću li to sve uspijeti naslikati i poslagati onako kako to priliči njegovoj renesansnoj erudi-ciji i suvremenom senzibilizmu ritmova koji se klasicistički čisto slažu i teku na tri vode; tokovima glazbe, riječi i slike? Moja trema ima jasan razlog kao i svaki Arsenov kreativni nemir, a on je vječito u nekom od njih, ili

je pak neki od njih u njemu. Poznajemo ga kao skladatelja, kantautora, pjesnika... ne poznajemo ga kao slikara (Arsen bi rekao crtača), a ipak bio je slikar prije svega nama znanog. Još u gimnazijskim danima javljaо se kao crtač, u tada glasovitom »Poletu«. No, da se samo javljaо Arsen ne bi bilo sličan sebi. Na »Poletovom« natječaju osvojio je treću nagradu. Prvu nagradu zavjedrio je danas vrhunski slikar, majstor Jure Labaš, a drugu, ni manje ni više nego Virgilije Nevjestrčić. Videle, nije bila baš »bezazlena« konkuren-cija. A Arsenov motiv? »Gospa vanka Grada«. Prepoznatljivi atribut Arsenovog naglašenog intimizma koji se s ostalom polivalentnom atrubucijom sklapa u metaforu zvanu neodoljivi Šibenik!

U pondjeljak, 27. srpnja po prvi put Arsen Dedić izlaže slike. Posve normalno, u Šibeniku, u crkvici sv. Krševana.

— Čudno da je uopće došlo do te izložbe, mada me godinama na to nagovaraju osobe od ugleda. I, eto, izložba je planirana i dogovarana u sedam mjeseta. U Šibeniku i Vodicama bit će sigurno, to moram, ali Zagreb, Beograd, Banja Luka... ne-znam. Nisam siguran. I to neće biti izložba u klasičnoj formi likovnih prezentacija. Bit će to jedinstvo slike, zvuk-a i riječi. Izložba podrazumijeva i recital u kojem sudjelujemo Gabi i ja. Program je skladan na osnovi mojih knjiga i ploča — koje logično, rekli bismo sudbinski, idu uz to sve skupa. To što činim ne treba svoditi na nazivnik slike. To je crtež na margini pisane ili pjevane pjesme. To su ikonografski, ljubiteljski, znaci obične varoške svakodnevice, i taj projekt jedino i može funkcioni-rati s poezijom i glazbom, kako to kanini realizirati ovđe u Šibeniku, a i drugdje, ako ubuduće, slučajno budem to činio. Te »slikice« jednostavno nisam htio ni uramiti, da me taj tehnički podatak ne bi silio dalje izlagati. One će biti opet vraćene u blok V, kupljen tu u Kalelargi, odakle su i zašle. To su intimne bilješke za koje još uvijek nisam siguran da trebaju biti izloženi objekti, i da nije Šibenik u pitanju, vjerojatno ne bi ni izdale na vidjelo javnosti. Uostalom, sumnjam da bi one funkcionalne izvan ovog podneblja, a ne znam i ne zanima me, da li bi izvan tog podneblja i trebale funkcionirati.

● Zanimljiv bi bio čin samog početka slikanja u stovitim godinama?

— U mom slučaju, ovom aktualnom, ne može se ni govoriti o početku. Zapravo, nastavio sam nakon stanke od

dva deset godina. Prije desetak godina počeo sam onako, iz vlastitog zadovoljstva, raditi portrete. Isto mi je to i nije prošlo nezamijećeno u najužem krugu. No, ovdje mi se javlja digresija o tome kad sam prestao, tamo davnih godina... Bile su to čudne godine zbrkanih početaka; najprije studij prava, pa režiranje, pa studij na Muzičkoj akademiji, poezija, i ostavio sam blok, tuš i boje. Kad sam upisao Akademiju sve sam žrtvovao glazbi. A te rudimente, taj crtački nagon, često sam osjećao u sebi i zatajivao ga, jer »sve bila je muzika«. Čak sam ostavio i poeziju koja se tako divno i elementarno ljubi sa glazbom. Prvu zbirku pjesama izdao sam tek u 33., a evo prve izložbe ostvarujem u 49.!

● Sve što jest, što postoji, gabi predznak čuda, ali i pak, glazba i slikarstvo? Ili nisam dobro informiran?

— Glazbenici često, rado i, smijem reći, dobro slikaju. Uz ovogodišnji Zagrebački festival bit će priredena likovna izložba glazbenika koji se time bave. Tu izložbu pripremamo Zvonko Špišić i ja. Usput rečeno, i Zvonko je izuzetno dobro slikao, mada to malo tko zna. Jadranka Stojaković i Alenka Pintarić varšile su likovnu akademiju. Gabi je završila grafiku i izlagat će neka svoja stakla. Ivica Perel izuzetno varira motive suvremene gradske

— Bile su to čudne godine zbrkanih početaka — govori Arsen, a Pero Mioč vrijedno bilježi

(Snimio: V. Polić)

— Kao pasjonirani kolekcionar proveo sam dane i noći po majstorskim radionicama i ateljeima slikara prijatelja. Osim velike tajne stvaralaštva, koja sili na stvaranje i koja je tajna samim tim, drugi tajni u slikarstvu za mene nema.

Radeći svoje crteže ustavio sam kako neodoljivo imitiram sam sebe. To je elementaran nastavak crtačkog rukopisa tamo gdje sam nekad stao. Jednostavno, tako sam morao. To je ta moja intimna potreba sačuvanja ili reinkarniranja nekih kulturnih stvari, sitnih predmeta i pejzaža iz djetinjstva koje vrijeđamo u glazbi i riječi, iz njih se još više i jasnije čita moja stvaralačka vezanost za Šibenik i Šibensko. Dvadeset tempera i desetak portreta izloženih u galeriji Krševan to će najbolje posvjedočiti.

— I tako, Arsen uvijek s nama, opet je među nama!

P. MIOC

Mladi astronomi

na Prviću

U ljetovalištu OK Saveza društava »Naša djeca« u Prviću Luci, uz grupu djece iz Bezdanove boravi u 50 sudionika već tradicionalnog Jugoslavenskog omladinskog astronomskog kampa pokreta »Nauka mladića«. Oni će na Prviću boraviti ukupno 10 dana a stručno vodstvo kampa čine profesionalni jugoslavenski astronomi profesori i magistri. Kamp je opremljen izuzetno suvremenim i bogatom opremom i instrumentima kojima se sudionici uz pomoć demonstratora koriste u praktičnom naučnom radu. Sudionici kampa došli su uglavnom iz naše republike a njihovi gosti ovaj put su mlađi astronomi iz Slovenije i Bosne i Hercegovine.

(i.p.)

PISMO IZ DRNIŠA

Ljeti je vruće a zimi je hladno

Ljeto kao ljeto. Vrućina je. Zimi je zima, a ljeti vrućina. Tako je i u Drnišu. Ljeti nam dospievaju rodaci, prijatelji, znaci i... Povire i provire malo u zavičaj pa opet odlaze. Pripeude nam rastanke, a mi ostajemo. Čekamo jesen, neka iznenadnja iz podsvjeti, sanjamo neostvarene želje. Gundamo na cijene i beskrajno mjerimo plaće, ogovaramo rukovodioce na svim nivoima. Nalazimo brze i djelujuće recepte za Jugoslaviju. U međuvremenu nas zatiče viest o još jednom slijedžištvu. Radnik istukao potpredsjednika Izvršnog vijeća, svog neposrednog rukovodioce. Zlobnici se nasladju i navljuju. Cakulone imaju pričati nekoliko dana. A iza svega stoji običan jad i jedna pojava, nažalost, postaje tipična za ovaj grad. Ovdje se ljudi tuku na ulici. Ovdje može uvrijedena supruga osumnjičenu simpatiju svoga supruga namlatiti. Ovdje radnik prijeti rukovodioču nožem. Psiška, političke etike su najmanja mogućnost unižavanja. Ovdje učenik sačeka i udari profesora. Prijetnje su normalna stvar. Obično onog razlučenog lože, nagovaraju i podjavuju njegovu mržnju. Mržnja eksplodira a onda dobivamo fizičke obraćune, okrvavljenje. Malomičanski duh se kasnije danima hrani osvetom, lažima, pretpostavkama i svježim vijestima. Lokalne slijedje su tako unaprijed nagovarane. Najčešće ih netko dobro nahrani mržnjom i nakon svog kriminalnog akta postaju heroji, izmišljajući dječji neuvjerljive obrane i razloge za svoj čin. Bojam se da ovakvo ponašanje postaje modum, jer o slijedžijama ovog dometa čitamo u novinama.

Ulagak u Roški slap se debelo naplaćuje. Ukoliko nemate šibensku registraciju mora se platiti. Volio bih vidjeti šta će se napraviti od svega na Roškom slapi. Šta smo mi sve izumili i šta ćemo mi sve naplaćivati? Ako već pravimo ovako podvajanje pa ovim »strancima« naplaćujemo, a taj »stranac« je recimo samo iz Sinja, kako ćemo naplatiti rođenom Drnišaninu koji živi u Splitu, pa na njegovu žalost vozi i »splitsko« auto. Mogli bismo mu tražiti krsni list? Zamislite još ako je rođen kraj Ro-

skog slapa, te došao u svoje selo i hoće na Krku. Njemu za kupanje s porodicom treba pola milijuna dinara.

Jedan od značajnih zahvata (naravno to nije nikad povećanje plaća) u organizaciji školstva je završen. Referendumom su se jedna školu udružili radnici OS »Božidar Adžija« Drniš, OS »Stjepan Radić Drinović i OS »Vjeko Širinčić Oklaj. Time su nagadanja, različita tumačenja i konačno prekinuta. Udrživanje nije uspjelo na podrudju Gradca i Siverića. Radni ljudi OS »Ivan Meštrović« iz Gradca su glasali za udrživanje, ali su radni ljudi OS »Bratstvo-jedinstvo« Siverić izuzev jednog jedino glasa protiv udrživanja. Preostaje dakle društvena akcija i preispitivanje savjesti u Siveriću. Djeca je svakog dana manje. Broj nastavnika se ne smanjuje, pa se i ovako male plaće dijele na one koji nemaju šta praktički raditi. Jasno je to, ali mnogima još uvijek treba dokazati. Odavno kod nas prevladava privatno, sitnovlasničko nad društvenim, pa je tako i među prosvjetnim radnicima.

Fušeri, fušeri, fušeri... neprijavljeni majstori, neregistrirani majstori, svima poznati, a za našu pustu zakonsku normativizaciju u čistoj ilegalu. Radom poslijepodne oni nadoknuju svoj ionako mali osobni dohodak. Oni rade privatno za vrijeme radnog vremena. U poduzeću rade tek radi osiguranja i nekakvog društvenog statusa. Oni su najčešće nezainteresirani za sudbinu kolektiva ili svojom bukom grade godinama izgled pravednika i borca za prava. Ukoliko ih onemogućite da za vrijeme radnog vremena zaraduju nešto dodatno, onda se pretvaraju u slijedje. Rukovodioči su tada nezaštićeni (ukoliko nisu kupljeni) jer se s takvima solidarizira cijeli kolektiv. Fušeri, naime, najčešće rade ostalim radnim kolegama. Desetine zanimanja su u ilegali i tu se okreće znatan novac. U većim gradovima od našeg Drniša to su cijele firme. Tako se pola snage troši u poduzeću, ostalo je za drugi način zaradivanja. Mi ćemo i dalje pisati i nadopunjavati zakone.

S. GRUBAC

Kinematografija

»DRUGA ŽIKINA DINASTIJA«
(Kino »ŠIBENIK« u subotu 25. srpnja s početkom u 18.30 i 20.30 sati u sklopu REVIE FILMSKIH HITOVA IZ 1986. GODINE)
PROIZVODNJA: SFRI
REŽIJA: Zoran Calić
GLAVNE ULOGE: Cidra Bojančić, Marko Todorović, Jelena Zigon, Petar Kralj, Seka Sablić, Bata Živojinović, Ružica Sokić, Nikola Simić
ŽANR: komedija
JEDAN OD NAJGLEDANIJIH FILMOVA U 1986. GODINI.
Sve što niste vidjeli u prvoj, vidjet ćete u »Drugoj Žikini dinastiji«. Jedinu stvar bez koje se ne može...

SOUR »ŠIBENKA« robna kuća šibenka
RO »Trgovina«

robna
kuća

DEKORATIVNA KRZNA - UVOD IZ ARGENTINE

SALON NAMJEŠTAJA Robne kuće »ŠIBENKA« na odjelu »tepiha« nudi veliki izbor dekorativnog krzna — prostirača od teleće i govede kože, praktičnog za dekoraciju podova i zidova.

Veličina prostirača od 1 do 5 četvornih metara. Cijena povoljna. U atraktivne i moderne prostirače, »Salon namještaja« nudi i sve vrste podova i tepila, te pruža uslugu porubljuvanja i obrade taftinga od zida do zida.

»SALON NAMJEŠTAJA« ROBNE KUĆE »ŠIBENKA«

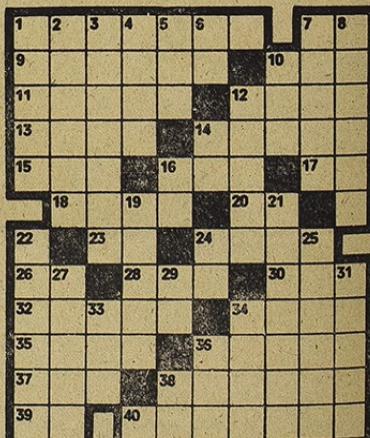

VODORAVNO: 1. Matematičke veličine, 7. Jedan Jadranški otok, 9. Poljodjelci, 10. Veznik, 11. Žensko ime, 12. Vojnički logor, tabor, 13. Jedan otok u Kornatima, 14. Divine, čarobne, 15. Vrsta američke kukavice, 16. Pjesma uzvišena sadržaja, 17. Konj u nar. pjesmi, 18. Vrsta kem. spoja, 20. Jedna glazbena oznaka, 23. Inicijali pok. splitskog skladatelja (Mala Floramby), 24. Vrsta dvosjekla bodeža, 26. Kem. znak za astatin, 28. Starorimski pozdrav, 30. Narodno kolo, 32. Vrsta crteža, 34. Beskoristan čovjek pomodar, 35. Riblja jaja, 36. Bilo kamo, 37. Lipez, kradljivac, 38. Jedan obrtnik, 39. Inicijali ruskog književnika (Ujak Vanja), 40. Postajati starijim.

OKOMITO: 1. Turističko mjesto između Vodica i Jadrije, 2. Vrsta ugostiteljskog objekta, 3. Malaksali ljudi, mlahavci, 4. Ime starije filmske glumice Turner, 5. Vrsta papige, 6. Automobilска oznaka za Rijeku, 7. Naša rijeka, 8. Nožići za brijanje, 10. Turističko mjesto nedaleko od Opatije, 12. Riva, 14. Dio tijela, ekstremitet, 16. Osobni dohodak (krat), 19. Odisejev otok, 21. Eksplozivne tvari, 22. Vrsta hrasta, 24. Biljarski štap, tak, 25. Mirisavo sredstvo, 27. Vrsta atletičara, 29. Osobna zamjenica, 31. Stale, torovi, 33. Jedinični vektor u matematici, 34. Omjer primljениh i dath golova u nogometu (po engl.), 36. Ime glumice Rine, 38. Automobilска oznaka za Split.

J. J.

KRIŽALJKA

RJESENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Iž, Kaprije, Ian, planer, okan, oroz, vašar, Ivec, In, kas, arak, korveta, motorni, b, VUR, gad, ke, Erna, belot, stara, Mati, petina, kan, ariston, Ra

Kinematografi

ŠIBENIK: Revija najgledanijih filmova u 1986. godini domaći film »Druga Žikina dinastija« (25. VII.), američki film »Policajica aka demija II« (26. i 27. VII.), američki film »Policajac iz Beverly Hillsa« (28. i 29. VII.), australijski film »Mad Max III« (30. i 31. VII.), **TESLA:** nizozemski film »Seks na motoru« (25. VII.), engleski film »Blago u izgubljenom avionu« (od 26. do 28. VII.), američki film »Flaschdance« (od 29. do 31. VII.).

Dežurna ljekarna

VAROŠ: Ulica bratstva i jedinstva 32 (do 31. VII.)

Iz matičnog ureda

ROĐENI

Dobili kćerku: Jeroslav i Meri Jurković, Tomislav i Ondina Bogdan, Davor i Zdenka Labor, Miljenko i Zlatica Bergam, Boško i Sofija Skočić, Stjepan i Mirjana Antunović, Ante i Mira Lučev, Nikola i Jadranka Ergić, Zoran i Milena Bać, Vojislav i Božena Vujović, Ivan i Milica Rudan, Marko i Snježana Radnić.

Dobili sina: Rajko i Zvjezdana Lalić, Zvonimir i Jagoda Zainović, Goran i Zijada Dimić, Miro i Gordana Mikelundra, Ivan i Davorka Matosić, Boško Šormaz i Ljiljana Grubelić, Damir i Dubravka Radić, Sime i Katica Meić-Sidić, Davor i Marina Gatar, Željko i Jasmina Ljubić, Željko i Jagoda Ković, Ante

i Milena Kero, Branko i Snježana Peran.

VJENČANI

Biserka Vuković i Ante Matura, Suzana Ljevančić i Ivica Smolić, Stana Plenčić i Drago Đaković, Silvana Labor i Branislav Ljubić, Vedrana Krunić i Željko Živković, Miranda Klarić i Zoran Trkla, Dolores Bujas i Tomislav Sintić, Alisa Iljadica i Ante Pender, Sandra Folk i Borko Vuksanović, Sandra Desnica i Josko Skugor, Andelka Piteša i Goran Kursar, Zorka Mrčela i Ivan Knežević.

UMRLI

Branko Janković (38), Miroslav Bašić (70), Ika Maleš (67), Srećko Živković (41), Ana Obert (78), Šimica Vukov (93), Jakov Vuković (83), Šimaka Ukić (92), Josip Vidak (66), Roka Antić (78), Paško Vranjić (67), Marija Mišurac (77), Mate Petrović (80), Thomas Spät (21).

**SOUR »ŠIBENKA« — RO »TRGOVINA«
OOUR »MALOPRDOJA«**

Prodavaonica boje i lakovi

NON STOP

- proizvodi za unutrašnju i vanjsku fasadu.
- autolakovi
- lazure za zaštitu drva

svaki dan od 7 do 21 sat, subotom od 7 do 13 sati.

SOUR »ŠIBENKA« robna kuća
RO »Trgovina«

šibenka

Koža, jeans, jeftina radna odijela i kombinezoni

- na odjelu 9 — muška konfekcija na I. katu, veliki izbor proizvoda od kože: ženski kompljeti i suknje, muški sakoi i ženske jakne od plemenitog krzna.
- na odjelu 13, »metraža« na I. katu, moderan, izbljedeni svijetli jeans prikladan za suknje, hlače, košulje i slično.
- na odjelu 10, »tapete«, na I. katu, jeftina radna odijela interesantna za radne organizacije i za privatnike. Radno vrijeme svaki dan od 7 do 20.30 sati, subotom od 7 do 14 sati.

**SOUR »ŠIBENKA«
RO »TRGOVINA«
OOUR »MALOPRDOJA«**

RENOVIRANA PRODAVAONICA KONCA

u Ulici 12. kolovoza 1941. (Kalelarg), ponovno je otvorena i nudi vam:

- Veliki izbor konca, goblena i priručnih sredstava za izradu stoljnaka
- Radno vrijeme svakog dana od 7.30 do 12 i od 18.30 do 21 sat, subotom od 7 do 13 sati

ŠTEDITE

**KOD JADRANSKE
BANKE**

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Milorad Basic, Jere Vudrag, Petar Kukoč, Šime Arambašić, Miljenko Tomic, Zorislav Mudronja i Milan Damjanic (MTRZ), Mirko Samardžić, Miljenko Beban, Milenko Bašić, Nikola Vranković, Radislav Erceg, Miloš Đurica, Đorđe Husak, Ali Memedovski, Zlatko Kerić i Dragutin Dorović (TLM), Milan Topalović, Predrag Ivanović i Juraj Grafovac (Klub DDK Crvenog križa), Željko Trkla i Branko Slavica (»Poliplast«), Siniša Ranković i Dinko Sižgorić (»Šibenka«), Tihomir Mikulandra (»Sipad«), Siniša Kalek i Marijan Sevrđija (TEF), Franjo Kalčić i Vito米尔 Jurićev (Vodice), Slavko Batrnec (SUP), Damir Lasan (Tribunj), Jovan Bogdanović (»I. L. Lavčević«), Jenis Urem (ATP), Nenad Mrkota (FIT), Mladen Celić (JBŠ), Tonći Kraljević, Josip Sego, Miljenko Vukovićević, Ante Bašić, Dušan Krajina i Ozren Slavica (Šibenik).

Općinska organizacija Crve nog križa zahvaljuje svim da rotateljima.

MALI OGGLASNIK

TELEFON: 25-822

PRODAJEM karamboliranu »Zastavu« 101 s novim motorom. Cijena povoljna. Javiti se na telefon 83-914 radnim danom od 16 sati.

PRODAJEM dva reparirana motora »TOMOS 4« te novi zapakirani motor »TOMOS 4«. Javiti se na telefon 24-844. (3089)

KUPUJEM KUCU, dio kuće ili stan na šibenskom području (može djelomično useljivo), do 50 četvornih metara. Uvjet struja i voda (cisterna). Arne Bayer, Graberje 42, Varaždin, telefon (042) 42-230. (3078)

PRODAJEMO STARU KUCU pogodnu za malu privredu i stanovanje. Informacije do 20. kolovoza na adresu: Janda Lončar, Milice i Turka, Mandalina, Šibenik. (3088)

PRODAJEM »Zastavu« 101 (1977). Pogledati svaki dan od 18 do 20 sati na adresi: Vinča Maglice 11. (3082)

PRODAJEM šank 2,44 x 0,56 m. Javiti se na telefon 33-774. (3083)

PRODAJEM GRAĐEVINSKE parcele u Bilicama (Novo selo), prema Stublju i kod »Šipada«. Gradnja dozvoljena, struja i voda. Informacije na telefon 32-626. (3084)

PRODAJEM polovni sobni namještaj. Cijena veoma povoljna. Vidjeti od 15 sati na adresi: Ljubomir Vlahov, P. Preradovića 20. (3091)

POSLOVNI PROSTOR u centru grada, neuređen, iznajmujem na duži vremenski rok. Javiti se na telefon 23-901 od 20 do 22 sata. (3085)

SAMAC traži jednosoban stan ili garsonjeru u užem centru grada. Ponude dostaviti u prodavaonicu »Kluz« ili u grill »Leko«. (3086)

DIPLOMIRANI INŽENJER MATEMATIKE, od 1. kolovoza daje instrukcije iz matematike. Javiti se na telefon 35-008 od 16 do 21 sat. (3087)

TRAŽIMO dva jednosobna stana za zaposlene djevojke. Plaćanje prema dogovoru a moguće i umaprijed. Ponude radnim danom na telefon 22-649 od 8 do 13 sati. (3093)

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

JABLANICA — na putu za Auckland, ŽIRJE — u Havani, BIHAC — na putu za Gibraltar, SUBICEVAC — na putu za Heugnam, DINARA — u Bremenu, KNIN — u Tamatave, BARANJA — na putu za Konstanu, KORNAT — u Aleksandriji, VODICE — u Savanahu, PROMINA — u Italiji, MÜRTER — u Bremenu, PRIMOSTEN — na putu za Rijeku, DRNIŠ — u Port Vendresu, KRAPANJ — na putu za Rijeku, PRVIĆ — na putu za Sjevernu Evropu, ROGOZNICA — u Šibeniku, BILICE — u Splitu, ŠKRADIN — na putu za Novorosisk, BORUSIJA — na putu za Singapur, J. DALMATINAC — na putu za La Quairu, S MATAVULJ — na putu za Owendo, ZLARIN — u Santanderu, KRKA — u Rijeci.

TUŽNO SJECANJE

na našu dragu kćerku

VLASTU STOŠIĆ

26. VII. 1982. — 26. VII. 1987.

Zauvijek ćeš biti s nama. Tvoji roditelji: otac Jakov i majka Mirjana. (764)

U SJECANJE

na dragu sestru

VLASTU STOŠIĆ

26. VII. 1982. — 26. VII. 1987.

Vječno ćeš živjeti u srcima svojih najmilijih. Sestra i brat s obiteljima. (765)

